

Naa. 13.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ
ΗΤΟΙ
ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ *1.*

LUCIANI SAMOSATENSIS
DE
S O M N I O *3505*
SEU
VITA LUCIANI
GRAECE ET LATINE
EX REC.
TIBERII HEMSTERHVSII

IN VSVM SCHOLAE DVICALIS
APVD SCHOENINGENSES
CVRAVIT
IO. ADAMVS SCHIER
QVI VARIANTES LECTIONES,
NOTAS ET INDICEM
ADIECIT.

PROSTAT LIPSIAE ET GVELPHERBYTI
APVD IO. CHRISTOPHORVM MEISNERVM
MDCCLXII.

4

JOHANNES

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

VIRO

SVMME VENERABILI AMPLISSIMO

ATQVE EXCELLENTISSIMO

DOMINO

AVGVSTO GESENI

A. M.

SACRORVM IN DIOECESI SCHOEPPENSTADIENSI

PERAGENDORVM

HVC VSQVE ANTISTITI MERITISSIMO

IAM VERO

SERENISSIMI BRVNSVICENSIVM

ET LVNEBVKGENSIVM DVCIS

PRAESVLI GENERALI

ET APVD SCHOENINGENSES

PASTORI PRIMARIO

ETC. ETC.

HANC

LUCIANI ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΝΙΟΥ

EDITIONEM A SE CVRATAM

DEDICAT

VITAM LONGISSIMAM

ET FELICITATEM

PERPETVAM

QVANTA MENTIS RELIGIONE POTEST

ADPRECANS

IO. ADAMVS SCHIER

A. M.

ffero *Axiavē* TIBI, VIR VE-
NERANDE, libellum,
Quo vitae partem prodidit ille
suae.

Hunc lectu dignum tu suscipe fron-
te serena,

Et pietatis opus consule, quaeso,
boni.

Gratulor illustres, PRAESVL CLA-
RISSIME, partes,

Quas Princeps nuper detulit ipse

Tibi.

A 3

Opto

Opto Tibi domuique *Tuae* tot pro-
spera fata,

Sidera caeruleus quotquot Olym-
pus habet.

Det Deus, ut longe *Te Praefule* no-
stra Scheninga

Gaudeat, admonitu proficiatque
Tuo.

Sic demum nostrae poterunt gau-
dere Camoenae,

Sic et gaudebit Schierius usque
Tuus.

LE-

LECTORI
ELEGANTIORVM LITTERARVM
ET IN PRIMIS
GRAECAE LITTERATURAE
STUDIOSO

S. P. D.

IO. ADAMVS SCHIER.

Exhibeo Tibi, Lector Humanissime, Luciani Samosatensis *περὶ τῆς ἐνυπνίας* libellum, sive somnium, quo festivissimus et politissimus auctor de sua ipsius adolescentia agit suoque exemplo docet, quid in deligendo praeclaro vitae genere potissimum spectandum sit, et quantum praeclara doctrina omnem artium mechanicarum dignitatem longe post se relinquat. Non est, quod aliqua commendatione Lucianum cohonestem. Nam, iudice *Tiberio Hemsterbusio*, Viro Clarissimo et de Graeca litteratura immortaliter merito, pervenit ad nostram aetatem

A 4

nul-

P R A E F A T I O.

nullum ingeniosi hominis monimen-
 tum, quod cum Luciani dialogis
 possit comparari. Hinc etiam fa-
 ctum est, ut docti peritique littera-
 rum antiquarum homines ab omni
 aevo auctorem magni fecerunt et
 studiosae iuventuti commendare et
 in manus tradere non dubitarunt,
 ut ex eo, tanquam ex fonte purum
 Graecismum hauriret. Motus ita-
 que suavitate Luciani et stili, quo
 usus est, elegantia animum ad eden-
 dum hunc libellum adieci; si fortas-
 se disciplinae meae alumnis quen-
 dam atticæ eloquentiæ gustum ad-
 ferre possem. Prius vero, quam
 hunc libellum perlustres, pauca sunt,
Lector Humanissime, quæ scire de-
 bes. Cum is graecarum litterarum
 studiosis compararetur, in primis
 id curæ mihi fuit, ut textum, quem
 vocant, quam maxime correctum
 exhiberem. Quare in eo edendo fe-
 cutus sum omnium emendatissimum
 et elegantissimum exemplar, quod
 Clar. *Tiberius Hemsterhusius* ador-
 nare coepit et postea *Io. Fredericus*
Reitzius, artis medicæ Doctor et in
 Aca-

P R A E F A T I O.

Academia Ultraiectina hoc tempore Historiarum, Eloquentiae et Poeseos Professor celeberrimus, Vir meo maior praeconio quinque annorum spatio ad finem perduxit et Amstelodami anno huius saeculi quadragesimo tertio tribus tomis in forma, quam vocant, quarti ordinis, in lucem emisit. Deinde ea mihi felicitas obtigit, ut quamvis raram omniumque primam editionem Florentinam anni millesimi quadragesimi nonagesimi sexti inspicere licuerit. Quae etsi a mendis typtotharum non est libera et immunis, in vestigiis tamen priscae lectionis servandis tantum alias praecellit, ut ex iudicio Clar. *Reitzii* non immerito codicis MSti vicem supplere queat. Ex hac et aliis bonae notae editionibus, quas viri doctissimi cum exemplaribus manu exaratis contulerunt, varietates lectionum notavi. Versionem latinam, quam textui adposui, et quae omnium doctorum hominum consensu tam culto scriptore digna est, fecit ὁ πρῶτο *Hemsterhusius*. Quod insuper attinet ad

P R A E F A T I O.

textus illustrationem, adieci notas aliquas ex penu propria et selectiores quasdam *Io. Brodae*, *Io. Bourdelotii*, *Io. Georgii Graevii*, *Io. Clerici*, *Io. Iensii*, *Mosis Solani* et *Tib. Hemsterhusii*, virorum, quorum sola nomina sibi sufficienti possunt esse encomio quique laudabuntur, donec bonae litterae in aliquo erunt pretio. Tandem indicem dictionum et loquutionum insigniorum Graecae linguae, quae in hoc libello occurrunt, adiunxi. Atque haec sunt, quae Tibi, Lector H. ignota non esse tua et mea interest. Si quae sunt, quae minus recte dicta invenies, memento, me esse hominem: Si vero quicquam bonae frugis praestiterim, et propterea hunc libellum grato animo acceperis, meum elegantiores litteras colendi studium magis magisque excitabis. Vale, Lector Humanissime, iterumque vale et res Tuas omnes ex voto age. Scribebam Schoeningae in Ducali Anna-Sophiano, die, qui in fastis divo Iohanni Baptistae sacer est, A. R. S.

MDCCLXII.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ

ΗΤΟΙ

ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

LUCIANI SAMOSATENSIS

DE

SOMNIO

SEU

VITA LUCIANI

GRAECE ET LATINE

EX REC.

TIBERII HEMSTERHVSII

CVRAVIT

IO: ADAMVS SCHIER

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ
ΗΤΟΙ
ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Α ἔστι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ
διδασκαλεῖα Φοιτῶν, (*)
ἤδη τὴν ἡλικίαν πρὸς-
ἦρος ὢν. ὁ δὲ πα-
τὴρ ἐσκοπεῖτο μετὰ τῶν Φί-
λων,

(*) Φοιτῶν Ἀττικῶς ἀντὶ τῶν Φοιτῶν. [Εἰς τὸ διδασκα-
λεῖα Φοιτῶν.] Habet a Platone, in quo to-
tus est Lucianus et a Xenophonte, cuius est

LVCIANI SAMOSATENSIS

DE

SOMNIO

SEU

VITA LVCIANI.

I

uper admodum cum defissem
in scholas ventitare, iam pu-
bertati proximus, tum pater
consilium inire cum amicis,
quid

est assiduus imitator, apud quos *αἱ τὲς διδασκάλας φοιτῶν*. Sic et in Hermetimo p. 74E edit. Reitzii v. Cl. *Παρὰ τὲς διδασκάλας φοιτῶντα*. Sic de Mercede Conductis et passim alibi. Inde *φοιτῆται, ἀπὸ τῶν μαθητῶν*. *Hesychius, Suidas, Pollux*. Ceterum verti poterat initium huius libelli, ut monuit *Tib. Hemster-*

λων, ὃ, τι καὶ διδάξαιτό με.
 Τοῖς πλείοσις ἐν ἔδοξε παιδεία
 μὲν καὶ πόνος πολλῶς, καὶ χρό-
 νος μακρῶς, καὶ δαπανῆς ἔσμι-
 κρᾶς, καὶ τύχης δεῖσθαι λαμπ-
 ρᾶς: τὰ δὲ ἡμέτερα μικρὰ τε
 εἶναι, καὶ ταχεῖάν τινα (**). τὴν
 ἐπιχειρίαν ἀπαιτεῖν. Ἐἰ δὲ τινα
 τέχνην τῶν βαναύσων (***) τέ-
 των ἐπιμάθοιμι, τὸ μὲν πρῶτον
 εὐδύς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκούντα
 παρὰ τῆς τέχνης, καὶ μηκέτι ὀ-
 κνόσιτος εἶναι, τηλιχῆτος ὢν. Οὐκ
 εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐ-
 φρανεῖν, ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνό-
 μενον. (****)

ΔΕΥ-

sterbustum vir eruditionis elegantissimae Io.
 Matth. Gesnerus, cuius acerbum ipsisque
 Musis flebilem decessum satis iam fama vul-
 gavit, etiam hunc in modum; *Tantum*
quod deseram ludum litterarium frequenta-
re pubertati iam proximus, quum pater de-
 liberabat cum amicis, quid me tandem doceret
 (**). Ταχεῖάν τινα] secundam voculam omisit e-
 ditio Florentina sola; ceterae cum codici-
 bus

quid me doceret: plerisque igitur eruditio visa fuit et labore multo, et longo tempore, et sumtu non exiguo, et fortuna indigere splendida; reculas autem nostras tum tenues esse, tum promptum quoddam subsidium postulare: sin aliquam vilium istarum artium, quae manu constant, edidicissem, primum me quidem ipsum statim inde habiturum, quo vitam tuear, neque amplius domi coenaturum (paternae mensae gravem) id aetatis: dein non diu fore, quin patrem sim hilaraturus, allato usque, quod mihi natum erit mercedis.

Ergo

bus Mss. tenent. Solemnis Atticorum in *ris* pleonasmus *Hemr. Stephanus* exempla dedit plena manu App. de D. A. Tib. Hemsterhusius.

(**) Βαναύσων] Βαναισος secundum Etymologicum M. est πᾶσι περὶ πύργου ἐργαζόμενος. Καταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνην. vox est Peloponnesiaca. In Peloponneso Βαναισος Κάμινον ἢ ἑστὶν ἀγροῦ.

(***) Τὸ γινόμενον] *Budaeus* vertit *iustam mercedem*

Δευτέρας ἔν σιέψεως ἀρχῇ
 προὔτεθῃ, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν,
 καὶ ῥάστη ἐκμαθεῖν, καὶ ἀνδρὶ ἔ-
 λευθέρω πρέπασα, καὶ πρόχειρον
 ἔχασα τὴν χορηγίαν, καὶ διαρκῆ
 τὸν πόρον. Ἄλλῃ τοίνυν ἄλλην
 ἐπαινῶντος, ὡς ἑκάστος γνώμης ἢ
 ἐμπειρίας εἶχεν, ὁ πατήρ εἰς τὸν
 θεῖον ἀπιδῶν, (παρῆν γὰρ ὁ πρὸς
 μητρὸς θεῖος, ἀρίστος ἐρμολύ-
 φος εἶναι δοκῶν, καὶ (*) λιδο-
 ζῆος (***) ἐν τοῖς μάλιζα εὐδοκι-
 μος,) (***) ἔθῆμις, εἶπεν, ἄλλην
 τέχνην ἐπιπρατεῖν, σὲ παρόντος·
 ἀλλὰ τῆτον ἄγε, δείξας ἐμὲ,
 καὶ δίδασθαι (***) παραλαβὼν
 λι-

(*) Καὶ] haec vocula abest ab editione Florentina. Ceterae recte habent.

(**) Λιδοζῆος] Thomas Magister improbat vocem λιδοζῆος, ut minus Atticam. Ait, ἐρμολύφης καὶ ἐρμολυφῆς, ἔ λιδοζῆος.

(***) Ἐν τοῖς μάλιζα εὐδοκίμος] Recte εὐδοκίμος pro εὐδοκίμοις, ut priores editiones habent,

2

Ergo secundae deliberationis initium est propositum, quae optima sit artium, et ad ediscendum facillima, et homini libero conveniens, et expedito sumtu parabilis, et quaestu commodo: alio aliam commendante, ut cuiusque sensus aut experientia ferebat, pater ad avunculum conversus (adeerat enim maternus avunculus, qui optimus esse statuarius videretur, et poliendis lapidibus in primis laudatissimus) fas non est, inquit, aliam artem primas tenere, te praesente: quin tu illum ducito, me demonstrans, tuamque in curam receptum effice lapidum artificem

bo-

bent. Sic enim loqui amant Graeci, ut *Aelianus* Var. Hist. Libr. I, c. 31 p. 57 ex edit. Abr. *Gronovii* Νόμος ἐν τοῖς μάλιαια Φυλαττόμενος, lex, quae maxime servatur. Idem Libr. XIV, 40. Ἀλέξανδρος δὲ Φεραιῶν τύραννος ἐν τοῖς μάλιαια ἔδοξεν ἀνότατος εἶναι. *Alexander Pheraeorum tyrannus quam maxime truculentus fuit.* Voces ἐν τοῖς μάλιαια, nihil aliud significant, quam *in primis, maxime.*

(****) Διδάσκω] Διδάσκει Thom. Mag. in διδά-

σκόμενοι,

B

λίθων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι, καὶ
 συναρμολογήσῃ, καὶ ἐρμολογήσῃ.
 Δύναται γὰρ, καὶ τῆτο φύσεώς
 γε, (†) ὡς οἶσθα, ἔχων δεξι-
 ῶς. (††) Ἐτενμαίρετο δὲ ταῖς ἐν
 τῷ κηρῷ παιδίαῖς· ὅποτε γὰρ ἀ-
 φεθεῖν ὑπὸ (*) τῶν διδασκάλων,
 ἀποξέων ἂν τὸν κηρὸν, ἢ βόας, ἢ
 ἵππους, ἢ καὶ νῆ Δί' ἀνδρώπυς ἀ-
 νέπλαττον, εἰκότως, ὡς ἐδόκην
 τῷ πατρί· ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν
 διδασκάλων πληγὰς ἐλάμβανον
 τότε δὲ ἔπαινος εἰς τὴν εὐφυΐαν
 καὶ ταῦτα ἦν· καὶ χρεῖστας εἶχον
 ἐπ' ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βρα-
 χεῖ (***) μαθήσομαι τὴν τέχ-
 νην,

(†) Δύναται γὰρ καὶ τῆτο, φύσεώς,] Sic in omni-
 bus exemplaribus impressis; iudicio autem
 Cl. Hemsterhusii melius erit, mutari distin-
 ctionem: δύναται γὰρ, καὶ τῆτο φύσεώς γε, &
 Felices filii profectus sibi amicisque pater
 spondet, neque dubitat, quin in formando
 ad statuariam Luciano opera minime sit pe-
 ritura. Formula quaedam legitima, δύνασαι
 γὰρ,

bonum, et coagmentatorem, ac statuarium: potest enim, idque ingenio praeditus, ut nosti, dextro. Scilicet argumentum capiebat ab istis e cera ludicris: nam dimissus a magistris, derasa cera, boves aut equos, aut, ita me Iupiter amet, homines effingebam, scitule, ut videbar patri: ob quae quidem a magistris vapulabam; at tunc ad ingenii felicitis laudem et ista quoque pertinebant: quare bona tenebantur de me spe fore, ut

γὰρ, δύναται γὰρ. Callimach. Hymn. in Apoll. v. 29

Τὸν χορὸν ὡ πολλῶν, ὅτι οἱ κατὰ θυμὸν αἰδεῖν
Τιμήσει. δύναται γὰρ, ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἦσαι.

Hymn. in Delum v. 226

* Ἀλλὰ φίλη (δύνασαι γὰρ) ἀμύνειν πότνια δέλοισ

(††) Δεξιῶς] nonnulli codices habent δεξιῶς, minus Attice. vaticanus, teste Mose Solano, δεξιῶς.

(*) Ἰπὸ] Pro ὑπὸ legitur in exemplaribus quibusdam ἀπὸ

(**) Ἐν βραχέει] χρόνον addi non solet. Io. Brodaeus.

νην, ἀπ' ἐκείνης γε τῆς πλαστικῆς.

Ἄμα τε ἔν³ ἐπιτήδειος ἐδόκει
 ἡμέρα τέχνης ἐνάρασθαι, καὶ
 γὰρ παρεδιδόμην (***) τῷ θεῷ,
 μὰ τὸν Δί' ἔσφοδρα τῷ πράγματι
 ἀχθόμενος· ἀλλὰ μοι
 καὶ παιδιῶν τινα ἔκ ἀτερπῆ
 ἐδόκει ἔχειν, καὶ πρὸς τὰς ἡλι-
 κιώτας (*) ἐπίδειξιν, εἰ φαινοί-
 μην θεὸς τε γλύφων, (**) καὶ
 ἀγαλματικά τινα μικρὰ †) κα-
 τασκευάζων ††) ἑμαυτῷ τε, καὶ
 κείνοις, οἷς προηρῆμην. Καὶ τό-
 γε πρῶτον ἐκείνο καὶ σύνηδες
 τοῖς ἀρχομένοις ἐγίνετο· ἐγνο-
 πέα γὰρ τινά μοι δὲς ὁ θεῖος,
 ἐκέλευσέ μοι ἡέρα καθιπέσθαι
 πλατὺς ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπει-
 πῶν τὸ κοινόν. †††) Ἀρχὴ δέ
 τοι

(***) Παρεδιδόμην.] Editio Aldina habet παρεδιδόμην. Nostram lectionem praefert Tib. Hemsterhusius

ut brevi artem discerem, idque ex ista fingendi dexteritate.

3

Simul igitur atque idonea videbatur dies arti auspicandae, committebar avunculo, rem haud sane quam valde gravatus: quin et ludum quendam non iniucundum mihi videbatur habere, et ad aequales ostentationem, si Deos sculperem, et simulacra quaedam parva concinnarem: mihi mer ipse, et quibus vellem. Tum primum illud, et quod solet incipientibus, contigit; scalpro mihi dato avunculus iussit leniter perstringere tabulam in medio iacentem, addens vulgatum illud, *Dimidium facti, qui*

(*) Πρὸς τὰς ἡλικιώτας] Articulus deest in editione Basileensi (1555) ut et in Parisina.

(**) Γλύφων] Ἀττικῶς ἀντὶ τῆ γλύφειν.

(†) Καὶ ἀγαλμαστία τινα μικρά] vocula τινα abest ab editione Florentina

(††) Κατασκευάζων] Ἀττικῶς ἀντὶ τῆ κατασκευάζειν.

(†††) Τὸ κοινὸν] quod vulgo dicitur. Io. Brodaeus.

B 3

τοι ἤμισυ παντός. (*) Σιληρό-
 τερον δὲ κατενεγκόντος ὑπ' ἀ-
 πειρίας, κατεάγη μὲν ἢ πλάξ^ο
 ὁ δὲ ἀγανακτήσας, σκυτά-
 λην (**) τινὰ κειμένην πλησίον
 λαβῶν, ἔπράως, ἔδὲ προτρε-
 πτικῶς μὲ κατήρξατο, ὡς εἰ δά-
 κρυά μοι τὰ προοίμια τῆς τέ-
 χνης.

4

Ἀποδράς ἔν ἐκείθεν, ἐπὶ τὴν
 οἰκίαν ἀΦινῆμαι, συνεχῆς ἀνο-
 λούζων, (***) καὶ δαικρύων
 τὰς ὀφθαλμὰς ὑπόπλεως· καὶ
 διηγῆμαι τὴν σκυτάλην, καὶ
 τὰς μάλωπας ἐδείκνυσον· καὶ
 κα-

(*) Ἀρχὴ δὲ τοι ἤμισυ παντός.] Proverbium hoc
 Lucianus Hesiodo tribuit in Ἐρωτικῶν c. 3 p.
 742 edit. Reitzii, cuius Auctoritatem Scho-
 liafles aliique non cunctanter sunt secuti.
 Verum neque in Hesiodo hodierno legitur,
 neque omnino Hesiodo esse coniecerunt
 Moser du Soul (sive Solanus) Tiberius Hem-
 sterhusius, Io. Fred. Reitzius, Forsan Lu-
 cianum eiusque Scholiafien fefellerit illud
 tri-

qui coepit, habet: me vero durius impingente prae imperitia, contracta est tabula: ille indignatus, scutica, quae sub manu erat, capta, haud placide, neque adhortantis more me initiavit, sic ut lacrymae mihi prooemium essent artis.

4

Hinc ergo me domum proripio, crebros singultus ducens, lacrymisque oculos oppletus: commemoro scuticam, vibicibusque ostensis, et incusata multa quadam (avunculi) crudelitate, adieci,

tritum *πλέον ἡμῖσι πάντος*, quod hodieque in Hesiodo *Ἔργ. v. 40* legitur. Ab aliis hoc adagium sine certi auctoris mentione τοῖς ἀρχαίοις tribuitur, ut *Polybius Libr. V, c. 32. οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι τὴν ἀρχὴν ἡμῖσι τῷ πάντος εἶναι φάσκοντες.* *Suidas* etiam sine auctoris nomine habet. Latine reddidit *Horatius Epist. I, 2, v. 40.* Dimidium facti, qui coepit, habet.

(**) *Σκυτάλην.*] In Codice Florentino et edit. Basil. perperam *σκυτάλην.*

(***) *Ἀνολούζων*] ἄλλως γράφεται ἀναλύζων.

κατηγόρεν πολλήν τινα ὀμότη-
 τα, προσθεῖς, ὅτι ὑπὸ Φθόνος
 ταῦτα ἔδρασε, μὴ αὐτὸν ὑπερ-
 βάλωμαι κατὰ τὴν τέχνην.
 Ἀγανακτισσαμένης (†) δὲ τῆς
 μητρὸς, καὶ πολλὰ τῷ ἀδελ-
 Φῷ λοιδορησαμένης, ἐπεὶ νύξ
 ἐπῆλθε, κατέδαρτον ἔτι ἔνδα-
 κτος, καὶ τὴν νυχθ' ὅλην ἐνοῶν.

5

Μέχρι μὲν δὴ τέτων γελάσι-
 μα, καὶ μεिरαιιώδη τα εἰρημέ-
 να· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἐκέτι
 εὐκαταφρόνητα, ὧ ἄνδρες, ἀ-
 κέσεσθε, ἀλλὰ καὶ πάνυ Φι-
 ληκόων ἀκροατῶν δεόμενα· ἵνα
 γάρ καθ' Ὅμηρον εἶπω, Θεῖός
 μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος, (*)
 Ἀμβροσίην διὰ νύκτα, ἐναργῆς
 ἔτως, ὥσε μηδὲν ἀπολείπεσθαι
 τῆς ἀληθείας· ἔτι γοῦν καὶ με-
 ταί

(†) Ἀγανακτισσαμένης] Io. Brodaeus reponit ἀνακ-
 τισα-

ieci, haec illum ex invidia fecisse, (metuentem) ne arte se superarem. Indigne ferens mater quum multa fratri dixisset convicia, ego primis tenebris obdormivi adhuc in lacrymis, totamque noctem cogitabundus.

5

Haecenus quidem, quae dixi, ridicula sunt et puerilia: quae vero deinceps consequuntur, non iam contemptu digna, o viri, accipietis, sed talia, quae valde diligentes auditores requirant: ut enim cum Homero dicam, divinum mihi secundum quietem venit infomnium almam per noctem, tam clarum, ut nihil abesset a veritate: quare post tantum tempus species rerum

vi

τησομένης. Sed Cl. *Hemsterhuisus* neminem fore credit, cui Brodaei coniectura blandiatur. conf. *Tb. Magister* in *Ἡγεμονικῆσάμην*.

(*) Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.] Sunt Agamemnonis verba apud Homerum *Libr. II. Iliad. v. 56.*

τὰ τοσῶτον χρόνον τάτε χήματα
τά μοι τῶν Φανέντων ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς παραμένει, καὶ ἡ
Φωνὴ τῶν ἀκισθέντων ἑναυλος·
ἕτω σαφῆ πάντα ἦν.

6

Δύο γυναῖκες (***) λαβόμεναι
ταῖν χεροῖν, εἰλικόν με πρὸς ἑαυ-
τὴν ἑκατέρα μάλα βιαίως καὶ
καρτερώς· (***) μικρῶ γὰρ με
διεσπάσαντο πρὸς ἀλλήλας Φι-
λοτιμέμεναι· καὶ γὰρ ἄρτι μὲν
ἂν ἡ ἑτέρα ἐπειράται, καὶ πα-
ρὰ μικρὸν ὅλον εἶχε με. ἄρτι δὲ
ἂν αὖθις ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχό-
μην. Ἐβόων δὲ πρὸς ἀλλήλας
ἑκατέρα· ἡ μὲν, ὡς αὐτῆς ὄντα
με κεντῆσθαι βέλαιτο· ἡ δὲ,
ὡς μάτην τῶν ἀλλοτριῶν (†)
ἀντιποιοῖτο. Ἦν δὲ ἡ μὲν ἐργα-
τικῆ,

(**) Δύο γυναῖκες] Hoc Luciani somnium, seu
visio convenit cum Prodicī Cei Sophistae
figmento, quo induxit voluptatem et virtu-
tem

vifarum in oculis usque inhaeret, et sonus auditorum auribus insonat: tam erant omnia manifesta.

6

Duae mulieres prehensis manibus me utraque ad se trahebant vehementer sane et valide, sic ut parum abesset, quin me discerperent illo mutuo contendendi studio: namque modo haec superior pene me totum habebat, modo rursus ab altera tenebar: interea vociferabantur invicem ambae; haec, eam me suum possidere velle: illa, frustra res alienas istam sibi vindicare. Erat autem una o-

pera-

tem in solitudine Herculi adhuc puero adparuisse, ut utram vellet sibi comitem vitae adsumeret. De quo vide *Xenophontem* Ἀπομν. β' p. 59 ex edit. Cl. Ernesti. *Ciceronem* de offic. Libr. I c. 32 p. 119 ex edit. Pearce et *Max. Tyrium* Diss. quae inscribitur: τισὶ χωριστέον τὸν πόλεμον τῆς φίλης, quam nos ante biennium Gr. et Lat. ex rec. Io. Davissii Athenis ad Elinum chartis octuplicatis recudi curavimus.

(**) Βίαιος καὶ καστερός] iungit has particulas Laepius et *Xenophon* et Plato.

(†) Τῶν ἀλλοτριῶν] ἀγαθῶν. *Brodacus*.

τικῆ, καὶ ἀνδρική, καὶ αὐχμη-
 ρὰ τὴν κόμην, τῷ χεῖρε τύλων
 ἀνάπλεως, διεζωσμένη τὴν ἐ-
 σθῆτα, τιτάνη καταγέμισσα,
 οἷος ἦν ὁ θεῖος, ὅποτε ζέοι τὰς
 λίθους· ἢ ἑτέρα δὲ μάλα εὐπρό-
 σωπος, καὶ τὸ χῆμα εὐπρεπῆς,
 καὶ κόσμιος τὴν ἀναβολήν. τέ-
 λος δ' ἔν ἐφιάσι μοι διαίξειν,
 ὁποτέρᾳ βελοῖμην συνεῖναι αὐ-
 τῶν. Προτέρᾳ δὲ ἢ σιληρᾷ
 ἐπεινὴ καὶ ἀνδρωδῆς ἔλεξεν.

7

Ἐγὼ, Φίλε παῖ, Ἐρμολυ-
 Φική τέχνη εἰμι, ἣν χθρὸς ἤρξω
 μανθάνειν, οἰκεία τέ σοι καὶ
 συγγενῆς οἰκοθεν· ὅ, τε γὰρ
 πάππός σε, εἰπῶσα τῆνομα τῆ
 μητροπάτορος, λιθοξόος ἦν, καὶ
 τῷ θεῖῳ ἀμφοτέρῳ καὶ μάλα
 εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμᾶς. Ἐἰ δὲ
 θέλοις λήρων μὲν καὶ Φληνά-
 Φων

peraria, virilis, squalida coma, manibus callo plenis, succincta vestem, calce referta, qualis erat avunculus, quum poliret lapides: altera vero facie valde formosa, habitu decora, atque elegantissimi vestitu. Tandem ergo mihi permittunt arbitrari, utri malim adesse. Prior autem inculta illa et virilis sic est locuta:

7

Ego, care puer, ars sum statuaria, quam heri coepisti discere, et domestica tibi et cognata genere: etenim et avus tuus, (matris ipso nomine patrem adpellabar,) lapidum erat sculptor, et avunculi utrique magnam sunt adepti laudem ex nobis; siquidem optes nugis

Φων τῶν παρὰ ταύτης ἀπέχε-
σθαι, δείξασα τὴν ἑτέραν, ἐπε-
σθαι δὲ καὶ συνοικεῖν ἔμοι, πρῶ-
τα μὲν θρέψῃ γεννικῶς, (*) καὶ
τὰς ὤμους ἐξείς καρτερὰς, Φθό-
νι δὲ παντός ἀλλότριος ἔση, καὶ
ἔποτε ἄπει ἐπὶ τὴν ἀλλοδα-
πὴν, (**), τὴν πατρίδα καὶ τὰς
οἰκίους καταλιπών. Οὐδὲ (***)
ἐπὶ λόγοις ἐπαινέσονται σε πάν-
τες.

8

Μὴ μυσαχθῆς (†) δὲ τῷ σώ-
ματι (††) τὸ ἔυτελές, μηδὲ τῆς
ἐσθῆτος τὸ πικρόν· ἀπὸ γὰρ
τῶν τοιούτων ὀρεώμενος καὶ Φει-
δίας ἐκείνος ἐδείξε τὸν Δία, (*) καὶ
Πο-

(*) Θρέψῃ γεννικῶς] Male verterunt *generose e-*
ducaberis: hoc voluit *Lucianus*, ut *Tib.*
Hemsterhusius vertit: *aleris firmo cibo. con-*
fer. *Hesychius* γεννικῶς, ἐχυρῶς, γενναίως. *Præ-*
ve Svidas γεννικῶς. Porro *Atticorum* est Θρέ-
ψῃ pro τροφήσῃ

(**) Ἄπει ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπὴν] de veterum philo-
sophorum peregrinationibus vide *praefatio-*
nem

gis et quisquillis, quas illa praeber, abstinere (monstrabat alteram) et me sectari mecumque degere, primum tu quidem aleris firmo cibo, et humeros habebis robustos; ab omni autem invidia eris alienus, neque unquam abibis in peregrinas regiones, patria familiaribusque relictis: nec te sane ob declamatiunculas laudabunt cuncti.

8

Cave autem, fastidiveris habitus viliteratam, aut illud vestimenti sordidum: a talibus enim initiis profectus etiam Phidias ille Iovem exhibuit, et Polyclerus Iuno-

nem meam ad Maximi Tyrri Commentationem, Quomodo discernendus sit adulator ab amico. Ceterum ἄπει attico more προπελεισθη, quod ne quis usurpet, cui castigatioris styli sit cura, sedulo cavet Phrynichus p. 12 ex edit. Pavonis. Thom. Magister in Ἀπεισθη. Tib. Hemsterhusius

(***) εἶδε] in editione Parisina pro εἶδε est ὀϊδε.

(†) Μη μουσυχθῆς] In Florentino Codice μουσυχθῆς, male.

(††) Τῆ σῶματος τὸ εὐτελές] Imo vero σχήματος, vestis ornatus iudice Io. Clerico

(*) Τὸν Δία] Iovem Olympium seu potius Iovis Olympici statuam.

Πολύλειτος τὴν Ἥραν εἰργάσατο, καὶ Μύρων ἐπηνέθη, καὶ Πραξιτέλης ἐθαυμάσθη. (**)
 Προσκινῶνται γοῦν ἔτσι μετὰ τῶν Θεῶν. Ἐἰ δὴ τρίτων εἰς γένοιο, πῶς μὲν ἔκλεινός αὐτὸς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γένοιο; ζήλωτόν δὲ καὶ τὸν πατέρα ἀποδείξεις, περίβλεπτον δὲ ἀποφανεῖς καὶ τὴν πατρίδα. Ταῦτα καὶ ἔτι τρίτων πλείονα διαπταίεσσα, καὶ βαρβαρίζεσσα πάντοθεν, (***) εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπευδὴ συνείρεσσα, καὶ πείθει με πειρωμένη· ἀλλ' ἐκέτι μέμνημαι· τὰ πλείεσσα γὰρ ἤδη με τὴν μνήμην διέφυγεν· ἐπεὶ δ' ἔν ἐπαύσατο, ἀρχεται ἡ ἑτέρα ὡδέ πως.

Ἐγώ

(**) Ἐθαυμάσθη] ΜΠ. Ἐθαυμάσθη.

(***)

Iunonem effinxit, et Myron in laude et Praxiteles in admiratione fuerunt: hi nunc propterea cum Diis adorantur. Iam si tu unus eorum fias, qui potest fieri, quin celebris apud omnes homines ipse habere? imo patrem efficies, ut beatus praedicetur te filio, patriamque insuper reddes illustrem. Ista, atque istis itidem plura titubans, et usquequaque barbare locuta dixit statuaria, perquam sane sedulo composita, ut quae mihi persuadere conaretur: sed non amplius recordor: nam plurima iam quidem memoriam effugerunt. Postquam igitur desit, insit altera hunc fere in modum.

Ego

(***) Πάντοθεν] Prioris editiones pleraeque habent *σάμπολλα*, quae lectio Io. Bourdelotio placet, quia ipsa hac dictione Lucianus passim utitur.

C

9
 Ἐγὼ δὲ, ὦ τέκνον, Παιδεία εἰ-
 μι ἤδη συνήθης σοί, καὶ γνωρί-
 μη, εἰ καὶ μηδέπω εἰς τέλος με
 πεπειράσαι. ἡλίκα μὲν ἔν τῷ
 ἀγαθῷ ποιεῖν, λιθοξόος γενόμε-
 νος, αὐτὴ (†) προεῖρηεν. Οὐ-
 δὲν γὰρ ὅτι μὴ ἐργάτης ἔσῃ, τῷ
 σώματι πονῶν, κἂν τῷ τὴν
 ἅπασαν ἐλπίδα τῶ βίῃ τεθειμέ-
 νος, ἀφανὴς μὲν αὐτὸς ὢν, ὀλί-
 γα καὶ ἀγεννῆ (*) λαμβάνων,
 ταπεινὸς τὴν γνώμην, εὐτελής δὲ
 τὴν πρόσodon, (***) ἔτε φίλοις ἐπι-
 δικασίμος, ἔτε ἐχθροῖς φοβερός,
 ἔτε τοῖς πολίταις σῆλωτός· ἀλλ'
 αὐτὸ μόνον ἐργάτης, καὶ τῶν ἐν
 τῷ πολλῷ δήμῳ εἷς, (***) αἰεὶ τὸν
 πρῶτον ὑποπτῆσσαν, καὶ τὸν
 λέγειν δυνάμενον θεραπεύων, λα-
 γωβίον ζῶν, (†) καὶ τῷ κρείττο-
 νος

(†) *Autē Ienſus pro vulgato αὐτῆ. Et in hac qui-*

Ego, fili, eruditio sum, iam tibi familiaris et nota, etsi necdum ad finem usque me pertentaveris. Quanta quidem tu bona sis consecuturus, si statuarius fias, ista praedixit: nihil utique nisi operarius eris, corpus labori impendens, in eoque spem vitae omnem habens repositam; dum ipse sis obscurus, parvam eamque illiberalem accipias mercedem, humilis animo, vilisque prodeas et incomitatus in publicum, neque amicis utilis advocatus, nec inimicis metuendus, nec quem tui cives aemulentur; sed ipsam illud operarius, unusque e plebe multa, qui semper praestantiorum reveretur, dicendo prorum colat, leporis vitam vivens, po-

ten-

quidem voce saepissime peccatur.

(*) Ἀγενῆ] Iuntina editio ἀγενῆ.

(**) Τὴν πρόσδον] Sic recte in omnibus et Mss. et impressis. *Moses Solanus* putat legendum τὴν πρόσδον.

(***) Ἐκ τῶ πολλῆ ὄμας εἰς.] *unus e vulgi facce.*

(†) Αὐγὴ βίον ζῶν] ὁ λαγῆς, ἐπὶ δειλίας ἀνίσταται. Φιλόσοφ. δ. εἰς Ἀπόλλων. *Collectanea Galei.* παροιμία εἰς τὰς δειλίας. δειλὸν γὰρ ἄγων ζῶν ὁ λαγῆς. Vorst.

νος ἔρμαιον ὄν. Ἐἰ δὲ καὶ Φειδίας,
ἢ Πολύκλειτος γένοιο, καὶ θαυ-
μασὰ πολλὰ ἐξεργάσαιο, τὴν
μὲν τέχνην ἅπαντες ἐπαινέσονται,
ἐκ ἑσὶ δὲ ὅσις τῶν ἰδόντων, εἰ νῦν
ἔχοι, εὖ ζαίτ' ἂν σοὶ ὅμοιος γενέ-
σθαι· οἶος γὰρ ἂν ἦς, βάναισος,
καὶ χειρώναξ, καὶ ἀποχειροβίω-
τος νομισθήσῃ.

IO

Ἦν δέ μοι πείθῃ, πρῶτον μὲν
σοὶ πολλὰ ἐπιδείξω παλαιῶν ἀν-
δρῶν ἔργα, καὶ πράξεις θαυμα-
σὰς, καὶ λόγους αὐτῶν ἀπαγγέλ-
λας, καὶ πάντων, ὡς εἶπεῖν,
ἔμπειρον ἀποφαίνεσθαι· καὶ τὴν
ψυχὴν, ὅπερ σοὶ (*) κυριώτατόν
ἔστι, κατακοσμήσω πολλοῖς, καὶ
ἀγαθοῖς κοσμήμασι, σωφροσύνη,
δικαιοσύνη, εὐσεβεία, πραότη-
τι, ἐπιεικεία, συνέσει, καρτερίᾳ,
τῶ τῶν καλῶν ἔρωτι, τῇ πρὸς τὰ

σε-

(*) Ὅπερ σοὶ] Cl. Hemsterhusius putat scriben-

rentiorisque praeda facilis. Fac autem te Phidiam aut Polycletum fieri, multaque admiranda affabre perficere: artem cuncti laudabunt; at nullus eorum, qui spectant, siquidem sapiat, opret se tibi similem esse: qualiscunque enim fueris, vilis artifex mercenariusque et manibus viram quaerens habebere.

IO.

Quod si mihi morem geras, primum equidem tibi multa ostendam veterum virorum acta, resque gestas admirabiles, dum eorum scripta tibi recito, atque omnium, ut plane dicam, te peritum reddo. Quin et animum, quae tui pars est primaria excolam multis bonisque ornamentis, temperantia, iustitia, pietate, placiditate, aequitate, prudentia, constantia, honesti amore, acri denique praestantissimarum rerum stu-

bendum *ὅτι τοῦ κυριώτατον*. Platonica loquendi formula: huius enim scholae philosophi Pythagoram secuti docebant, *τὸ κυριώτατον καὶ ἡγεμονιώτατον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν*, quae propterea excoli debent in primis et ornari; Lucianus in *περὶ τῶν ἐπὶ μισθῶ συνόντων* §. 19 p. 674 edit. Reitzii *τὸ κυριώτατον τὴν ψυχὴν τὴν ἑμαυτοῦ*.

σεμνότετα ὀρεμῆ. Ταῦτα γάρ
 ἔσιν ὁ τῆς ψυχῆς ἀκίρατος ὡς ἄ-
 ληθῶς κόσμος. Λησεί δέ σε ἔτε
 παλαιὸν ἔδεν, ἔτε νῦν γενέσθαι
 δεόν, ἀλλὰ καὶ τὰ δεόντα (**)
 προσφεί μετ' ἐμῶ· καὶ ὅλως, ἅ-
 παντα, ὅποσα ἐσὶ τὰ τε θεῖα,
 τὰ τε ἀνθρώπινα, ἔτι εἰς ^{ἡμεῖς} μακρὰν
 σε διδάξομαι.

II

Καὶ ὁ νῦν πένης, ὁ τῶ δεῖνος, ὁ
 βεβλευσάμενός τι (***) περὶ ἀγεν-
 νῆς ἔτω τέχνης, μετ' ὀλίγον ἅ-
 πασι ζηλωτὸς καὶ ἐπίφθονος ἔση,
 τιμώμενος καὶ ἐπαινεμένος, καὶ
 ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκίμων, καὶ ὑ-
 πὸ τῶν γένει καὶ πλατῶ πρᾶχόν-
 των ἀποβλεπομένος; ἐσθῆτα
 μὲν τοιαύτην ἀμπεχόμενος, (δεί-
 ξασα τὴν ἑαυτῆς· πάνυ δὲ λαμ-
 πρὰν ἐφόρει) ἀρχῆς δὲ καὶ προε-
 δρίας ἀξίεμενος· καὶ πρὸς ἀποδη-
 μῆς

(*) Ἀλλὰ καὶ τὰ δεόντα] pro δεόντα ὁ πᾶν Hem-
 ster-

studio; ista enim vere sunt sincera mentis decora. Praeteribit autem te nec vetustum quicquam, nec quod nunc fieri expediat: quin et futura prospicies mecum; et in universum quicquid est rerum divinarum humanarumque non diu erit, quod te docebo.

II

Tum qui nunc pauper audis, et istius, cuius nomen vix constat, filius, qui deliberas adhuc de tam ignobili arte, paulo post omnibus eris accumulationi et invidendus: honores laudemque consequeris, ob rerum optimarum cultum insignis, quique genere ac divitiis excellunt te suspicient: porro tali veste, (sua, quam splendidissimam gerebat, ostentata) amictus, magistratu primaeque sedis honore dignus habebis: ^{is quo} peregre proficiscaris,

Hemsterhusius ^{μαλλοντα} reponere. Facile fieri potuit, ut decepta liberarii manus isto proximo ^{δεον} iterum desereret in ^{δεοντα}.

(**) Ο βυλευσόμενος τι.] Littera detrita est: lege δ βυλευσόμενος ἐτι, quod sententiam multam ornat. Hemsterhusius.

μῆς ἔδ' ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀ-
 γνῶς ἔδ' ἀφανῆς ἔση. Τοιαῦτά
 σοι περιθήσω τὰ γνωρίσματα,
 ὥσε τῶν ὄρωντων ἕκαστος, τὸν
 πλησίον (***) κινήσας δείξει σε τῷ
 δακτύλῳ, ΟΥΤΟΣ ΕΚΕΙ-
 ΝΟΣ, (†) λέγων.

12

Ἄν δέ τι (††) σπερδῆς ἄξιον ἦ,
 καὶ τὰς Φίλας, ἢ καὶ τὴν πόλιν
 ὅλην καταλαμβάνη, εἰς σὲ πάν-
 τες ἀποβλέψονται· καὶ πρὸς τι
 λέγων τύχης, κεχηνότες οἱ πολ-
 λοι ἀκισσονται, θαυμάζοντες,
 καὶ εὐδοιμονίζοντές σε τῶν λόγων
 τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν πατέρα
 τῆς εὐποτρίας. Ὁ δὲ λέγῃσιν,
 ὡς ἄρα ἀθάνατοι γίνονται τινες
 ἐξ ἀνθρώπων, τῆτό σοι περιποιή-
 σω· καὶ γὰρ ἦν αὐτὸς ἐν τῷ βίῳ
 ἀπέλθης, ἔποτε παύση συνῶν
 (*) τοῖς πεπαιδευμένοις, προσο-
 μι-

(***) Τὸν πλησίον] *prope adstantem*. Io. Bro-
 daeus.

ris, ne in extera quidem regione ignotus eris obscurusve: eiusmodi tibi circumdabo insignia, ut videntium unusquisque proximum impellat, reque digito designans, HIC ILLE EST, aiat.

12

Si quid autem maioris momenti aut amicos, aut civitatem etiam universam occuparit, ad te cuncti respicient: dixeris aliquando publice, a tuo dicentis ore plerique pendebunt audiores admirabundi, et gratulabuntur tum tibi disertae orationis potentiam, tum patri prolis felicitatem. Quod autem ferunt immortales fieri quosdam ex mortalibus, id tibi conciliabo: etenim, quum e vita discesseris, non tu defines unquam adesse doctis, et consuetudinem

(†) Ἔρος ἐνέρος.] *Hic ille est Lucianus, insignis orator,* Sic et in Harmonide p. 851 et alibi.

(††) Ἄν δὲ τὴν et] Sophistae ea aetate legationibus saepe fungebantur. vide *Spanhemium* de Usu et praestantia numismatum antiquorum p. 708. Edit. Amstelod.

(*) Συνοῦν] Ἄρτικός ἀντὶ τῆς συνῶνας.

μιλῶν τοῖς ἀρίστοις. Ὁρᾶς τὸν
 Δημοσθένην ἐκείνον, τίνος υἱὸν ὄν-
 τα, ἐγὼ ἠλίον ἐποίησα; ὁρᾶς
 τὸν Ἀισχίνην, ὃς τυμπανιστρίας (**)
 υἱὸς ἦν; ἀλλ' ὅμως (***) αὐτὸν
 δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐδραπέυσειν· ὁ
 δὲ Σωκράτης καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆ
 ἐρμογλυφικῆ ταύτῃ τραφείς, ἐ-
 πειδὴ ταχιστα συνῆκε τῷ κρείττο-
 νος, καὶ δραπετεύσας παρ' αὐτῆς,
 ἠυτομόλησεν ὡς ἐμὲ, ἀκχεῖς ὡς
 παρὰ πάντων ἀσεται;

13

Ἄφεις δὲ αὐτὰς τηλικύτας καὶ
 τοιούτους ἀνδρας, καὶ πράξεις λαμπ-
 ράς, καὶ λόγους σεμνὰς, καὶ
 σχῆμα εὐπρεπές, καὶ τιμὴν, καὶ
 δόξαν, καὶ ἔπαινον, καὶ προεδρί-
 ας, καὶ δυνάμιν, καὶ ἀρχάς, καὶ
 τὸ ἐπὶ λόγοις εὐδοκίμειν, καὶ τὸ
 ἐπὶ συνέσει εὐδαιμονίζεσθαι, χι-
 τῶ-

(**) Ὁς τυμπανιστρίας] Florentina editio habet
 ὡς Τυμπανιστρίας, male. Nomen matri Le-
 fchi-

nem habere cum optimis. Viden Demosthenem illum, quo patre natum, ego quantum reddiderim? viden Aeschinem, qui tympanistriae erat filius? et tamen ipsum propter me Philippus coluit. Socrates autem et ipse sub ista statuaria nutritus, simul atque meliora percepit, illaque deserta transfugit ad me, audis, ut ab omnibus celebretur?

13

His tu missis tantis talibusque viris, rebus splendidis, sermonibus sapientissimis, habitu decore, honore, gloria, laude, principe confidendi loco, opibus, dignitate, facundiae orationis fama, publica prudentiae gratulatione, tunc

fchinis erat *Glaucothea*, vt testatur *Plutarchus* in eius vita. Cavendum autem, ne hunc Aeschinem, Demostheni parem misceamus cum Aeschine Socratico, quod monemus, quia eum errorem erravit *Io. Bourdelotius* in Notis ad hunc *Luciani* libellum.

(***) ἄλλ' ὅμως] ex Parisina et Iuntina edd. restituit *M. Solanus* ἄλλ' ὅμως. recepi lectionem vulgatam, quae et *Hemsterbuisio* v. Cl. placet. Sensus est: vides Aeschinem illum, qui tympanistriae filius erat: nec tamen obfuit illi generis humilitas, quin Philippus eum observaret et coleret. ὅμως locum tueri poterat, siquidem abstulisset ἄλλ'.

τώνιον τε πιναρόν ἐνδύση, καὶ
 σχῆμα δαλοπρεπές ἀναλήψη, καὶ
 μοχλία, καὶ γλυφεῖα, καὶ κο-
 πέας, καὶ κολαπτῆρας ἐν ταῖν
 χεροῖν ἔξεις, κατὰ νενευκῶς εἰς
 τὸ ἔργον, χαμαιπετῆς, καὶ χα-
 μαίδηλος, καὶ πάντα τρόπον τα-
 πειός· ἀνακύπτων (*) δὲ ἔδεπο-
 τε, ἔδὲ ἀνδρῶδες, ἔδὲ ἐλευθέριον
 (**) ἔδὲν ἐπινοῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν
 ἔργα ὅπως ἔυρυθμα, καὶ εὐσχῆ-
 μονα ἔσαι σοι προνοῶν· ὅπως δὲ
 αὐτὸς ἔυρυθμός τε, καὶ κόσμιος
 ἔση, ἤκιστα πεφροντικῶς, ἀλλ'
 ἀτιμότερον ποιῶν σεαυτὸν λίθων.

14

Ταῦτα ἔτι λεγέσῃς αὐτῆς, ἔ
 περιμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τῶν λό-
 γων, ἀνασὰς ἀπεφηνάμην· καὶ
 τὴν ἀμορφοῦ ἐπέειπην καὶ ἐργατι-
 κὴν ἀπολιπὼν, μετέβαινον πρὸς
 τὴν Παιδείαν μάλα γεγηθῶς, καὶ
 μά-

(*) ἀνακύπτων] Nonnulli codices et editiones
 Aldi-

culam indues sordidam, et habitum sump-
 tiosum, vetriculos, coela,
 malleolos, scalpra in manibus habebis,
 vultu ad opus pronus, humilis et hu-
 milia condescendens, omnemque in mo-
 dum abiectus: nunquam tu rectum caput
 efferes, virile nihil, nihil liberale cogita-
 bis, sed opera quomodo tibi concinna et
 elegantia procedant, providebis; ut ipse
 sis concinnus et honestis moribus orna-
 tus, minime curabis, sed lapidibus te
 viliolem reddes.

14

Haec quum adhuc diceret, ego, non
 expectato sermonum fine, surgens li-
 tem decrevi: mox illa deformi atque
 operaria sprete, conferebam me ad Erudi-
 tionem valde laetus: maxime quando
 qui-

Aldina, Parisina, Florentina, Iuntina et
 Veneta secunda habent ἀνανήθων.

(**) Ἐλευθέριον] alii ἰλευθέρων.

μάλιζα ἐπεὶ μοι καὶ εἰς νῦν ἦλθεν
 ἡ στυγία, καὶ ὅτι πληγὰς εὐ-
 ζύς ἐπὶ ὀλίγας ἀρχομένω μοι
 χθές ἐνετρίψατο. Ἡ δὲ ἀπολει-
 φθεῖσα (***) τὸ μὲν πρῶτον ἡγα-
 ναῖται, καὶ τῷ χεῖρε συνεκρότει,
 καὶ τὰς ὀδοντας ἐνέπριε. (*) τέλος
 δὲ, ὡς περ τὴν Νίσβην αἰσόμεν,
 ἐπεπήγει, καὶ εἰς λίθον μετεβέ-
 βλητο. Εἰ δὲ παραδόξα ἐπάθε,
 μὴ ἀπισήσητε. Θαυματοποιοί
 γὰρ οἱ ὄνειροι.

15

Ἡτέρα δὲ πρὸς με ἀπιδῶσα,
 τοιγαρῶν ἀμείψομαι σε, ἔφη,
 τῆς δὲ τῆς (***) δικαιοσύνης, ὅτι
 καλῶς τὴν δίκην ἐδίκασας. Καὶ
 ἐλθὲ ἤδη, (***) ἐπίβηθι τὰς τῆ
 ὄχηματος, (δείξασά τι ὄχημα
 ὑπο-

(***) Ἀπολειφθεῖσα] edd. Florentina et Iuntina
 ἀπολειφθεῖσα

(*) ἐνέπριε] docta manus ad marginem editionis
 Aldinae συνέπριε. Iudice Hemsterhusio, utrum-
 que

quidem in mentem mihi venit scutica,
et plagas statim non paucas inchoanti
mihi hesternò die fuisse impositas. Illa
deserta primum indignabatur manibus
complofis, et dentes infrendens: tan-
dem, quomodo Nioben audimus, fixa
dirigit, inque lapidem fuit versa. Si
vero passa videatur incredibilia, ne ta-
men non credatis; miras enim somnia
præstigias objiciunt.

15

Tum altera, quum ad me respexis-
set, at ego iam, inquit, tibi vices re-
pendam causæ justissime dijudicatae: a-
ge ergo, infende in hunc currum,
(currum aliquem ostendebat, equorum
ala-

que bonum est *κατασκευασμένον* et *επιμαχικόν* τὰς ἀδελφύτας.

(**) Τῆς δὲ τῆς δ.] Fuit, cum crederem legen-
dum τῆς δὲ τῆς δ. Sed sic etiam usurpatur elo-
gantissime. *Moses du Souk.*

(***) Καὶ ἐλθε ἡδὴ] Licet Cl. Hemsterhusius
hanc lectionem non reliquat: tamen hoc loco
præfert *καὶ ἐλθε ἡδὴ*, quod in istis adhortandī
formulis, *ἔρχε δὴ*, *ἔρχε δὴ δεῦρο δὴ* fere perpetu-
um ab *Aristophano*, *Luciano*, spectatissimis-
que scriptoribus frequentatur. Hoc idem
Sylburgium movit, Græcæ linguæ scien-
tissimum, ut in *Dionysio Halic. Antiqu. Rom.*
Libr. VI p. 391 pro *ἔρχε ἡδὴ* rectius putaret
ἔρχε δὴ, vid. Thom. Mag. in *ἑρπε.*

ὑποπτέρων (*) ἵππων τινῶν, τῷ
 Πηγάσῳ (**) εὐκρίτων) ὅπως ἰδῆς
 (***) οἶα καὶ ἡλίκα, μὴ ἀκολα-
 θήσας ἐμοί, ἀγνοήσῃς ἐμελλες.
 Ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν ἤλαινε,
 καὶ ὑφηνίαχει. (*) ἀρθεὶς δὲ εἰς
 ὕψος ἐγὼ ἐπεσιόπην (**) ἀπὸ τῆς
 ἐῷ ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς ἑσπέραν,
 (***) πόλεις, καὶ ἔθνη, καὶ δή-
 μους, καθάπερ ὁ Τριπτόλεμος
 ἀποσπείρων τι ἐς τὴν γῆν (*) οὐκ-
 ἔτι μὲν τοι μέμνημαι ὅ, τι τὸ
 σπειρόμενον ἐκείνο ἦν· πλὴν τῆστο
 μόνον, ὅτι κάτωθεν ἀφορῶντες
 οἱ ἄνθρωποι, ἐπήνθην, καὶ μετ' εὐ-
 φημίας, καθ' ἕς γενοίμην τῆ πτή-
 σεις, παρέπεμπον.

Δεί-

(*) Ἵποπτέρων] nonnullae editiones, ut Florentina et Iuntina ὑπόπτερον. Mendose.

(**) Πηγάσῳ ε.] E nummis exhibet Spanhemius in eximio immortalique de praestantia et usu Numismatum opere p. 272 (edit Amstelod.) et Gryphas intelligit. M. du Soul.

(***)

alatorum, Pegaso similibus) ut perspicias qualia et quanta, si te mihi non dedisses, ignoraturus fueras. Simul autem adscendi, agitabat illa et moderabatur: atque ego in altum euectus, contemplabar, ab aurora cursu instituto ad occidentem usque, urbes, gentes, populosque, quasi Triptolemus feminis quiddam in terram projiciens: quamquam haud sane memini, qualem esset sparsum illud semen, nisi hoc tantum, homines ad me suspicientes laudare et faustis acclamationibus, quoscunque volatu adiissem, profsequi

Post-

(***) ἔπος ἰδῆς] nonnulli codices εἰδῆς et edd. Aldina, Parisina et Iuntina εἰδῆς.

(*) Τριπτόλεμα] Editio Iuntina Τριτόλεμα.

(**) Ἐπισκόπων] Editio Iuntina Ἐσκόπων.

(***) Ἄχρη πρὸς Ἐσπέραν] Et si τῆ πάλιν Gronovii coniectura, qui vult legere ἄχρη πρὸς τὰ Ἐσπερία πόλεις Tib. Hemsterhusio non improbabili videtur: tamen retinuit vulgatam lectionem, quia defendi potest.

(*) Ἀποσπείρων τι εἰς τὴν γῆν] nonnulli Codices ἀποσπείρων τινές. Male. Nota est omnibus fabula Triptolemi, Sationis inventoris.

D

16.

Δείξασα δέ μοι τὰ τοσαῦτα, καὶ μὲ τοῖς ἐπαινεῶσιν ἐκείνοις, ἐπα-
νήγαγεν αὐδῆς, ἐπέτι τὴν αὐτὴν
ἐσθῆτα ἐκείνην ἐνδεδυκότα, (**)
ἣν εἶχον ἀφιπτάμενος· ἀλλ' ἐμοὶ
ἐδόκειν εὐπάρυφός τις ἐπανήκειν.
Καταλάβῃσα (***) ἐν καὶ τὸν
πατέρα ἐσῶτα καὶ περιμένοντα,
ἐδείκνυεν αὐτῷ ἐκείνην τὴν ἐσθῆ-
τα, καὶ μὲ, ὅσος ἤκοιμι· καὶ τι
καὶ (****) ὑπέμνησεν, οἷα μικρῶ
δεῖν περὶ ἐμῶ ἐβλαλεύσατο. (*)
Ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν, ἀντίπαις
ἐτι ὦν, ἐμοὶ δοκεῖ, ἐκταραχθεῖς
πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον.

17.

Μεταξὺ δὲ λέγοντος, Ἡερά-
κλεις, ἔφη τις, ὡς μακρὸν τὸ ἐν-
ύπνιον, καὶ δειμανικόν. εἴτ' ἄλ-
λος

(**) Ἐνδεδυκότα] ἐκ ἐτι τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ἐνδεδυκό-
τα] Sic Thom. Magister sub voce ἐνδεδυκός.
(***)

16

Postquam igitur tot res mihi, meque laudantibus istis ostendisset, reduxit iterum non ista quidem veste indurum, quam habebam, quam volucricurru efferrer: sed videbar omnino mihi in amictu honoratiore et praetextato redire. Quin et, ut patrem invenit adstantem, meque opperientem, monstrabat ipsi vestem illam, et me, qualis reverterer: imo etiam submonefecit, quam fere de me consilii rationem iniisset. Ista me vidisse memini pueritiam tantum quod egressus, ut mihi quidem viderur, conturbatus ex verberum metu.

17

Haec dum exsequor, Hercules, inquit nonnemo, quam longum somnium et iudiciale: tum alius interpellat; hiber-

(***) Καταλάβῃσα καὶ τὸν πατέρα] Alia lectio in Codicibus Mss. καταλαβῆσα καὶ τὴν ἐπέμνη ἐοῦθη-
τα. Recepta lectio in margine regii Codicis adscripta est. Io Bourdelotius.

(****) Καὶ τι καὶ] Tib. Hemsterhusius mavult legere καὶ τοι καὶ.

(*) Ἐβκλέυσατο.] Sic in cod. Mss. editio Aldina ἐβκλέουσατο.

λος ὑπέπερσε, χειμερινὸς ὄνειρος,
 ὅτι (**) μήνισαί εἰσι αἱ νύκτες
 ἢ τάχα πρὸς τρεῖσπερος, (***) ὥ-
 σπερ ὁ Ἡρακλῆς καὶ αὐτὸς ἐσι.
 Τί δ' ἐν ἐπῆλθεν αὐτῷ ληρῆσαι
 ταῦτα πρὸς ἡμᾶς, καὶ μνησθῆναι
 πιδικῆς νυκτός, καὶ ὀνείρων (†)
 παλαιῶν, καὶ ἤδη γεγηρακότων;
 ἔωλος γὰρ ἡ ψυχρολογία· μὴ
 ὀνείρων τινῶν ἡμᾶς ὑποκρίσας τι-
 νας ὑπέιληφεν; ἐν ᾧ γὰρ ἐδὲ
 γὰρ ὁ Ξενοφῶν (*) ποτε διη-
 γόμενος τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐδό-
 κει αὐτῷ (**) καὶ ἐν τῇ πατρῷᾳ
 οἰ-

(**) 'Ὅτι] Io. Georg. Graevius ex coniectura
 ἔτι scribi iubet. Sed haec, quam recepimus,
 particula Mistorum auctoritate se tue-
 tur

(***) Τρεῖσπερος] Herculem Lucianus vocat
 τρεῖσπερον ab trinocētio illo, quod traditur in
 eo concipiendo infumtum.

(†) Μὴ ὀνείρων τινῶν] in editione Florentina τι-
 νῶν non extat et, iudice Hemsterhusio, et-
 iam abesse potest.

(*) 'Ὁ Ξενοφῶν] Αναφ. γ. initio fere.

hibernum scilicet, nam longissimae sunt noctes: aut si forte trinoctiale, quemadmodum Hercules est et ipse: quid vero ipsi in mentem venit, ut ista nugaretur ad nos, puerilemque noctem commemoraret, et somnia vetera, iamque obsoleta: futile profecto hoc narrationis frigus: num nos, somniorum interpretes esse quosdam statuit? minime certe, o tu, quisquis es: neque enim Xenophon, quum narraret aliquando somnium, fulmen sibi visum in paternam cecidisse domum, et reliqua

(**) Ως ἔδοκει αὐτῷ] Vitiosa quidem est vulgata lectio; sed cum non varient editiones et codices Msti, nihil certi, quod de hoc loco statuam, habeo. *Tiberii Hemsterbussii*, viri acutissimi ingenii et consummatae eruditionis laude florentissimi de isto haec est coniectura: Desidero, inquit, in hoc loco expeditam stili Luciani facilitatem. Dum meliorum codicum opera expectamus, nam in nostris nihil est quicquam subsidii, ita coniecto, periisse descriptoris negligentia, (quod quam crebro vetustis in membranis, etiam emendatissimis, fiat, experti non ignorant,) versum unum, quem si ex *Xenophonte* revocare licet, sensus saltem et oratio tolerabilis exiit: ἔδδ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγούμενος τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἔδοκε αὐτῷ βροντῆς γενόμενα σκαπτός πρῶτον ἐν τῇ πατρῷῃ οἰκίᾳ, καὶ τὰ ἄλλα

οικία, καὶ τὰ ἄλλα, [ἴτε γὰρ]
 ἔχ ὑπόκρισιν τὴν ὄψιν, εἰδὲ ὡς
 Φλιαρεῖν ἐγνωκῶς αὐτὰ διεξήει.
 καὶ ταῦτα ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
 ἀπογνώσει πραγμάτων, περιε-
 ζῶτων πολεμίων, ἀλλὰ τι καὶ
 χρήσιμον εἶχεν ἢ διηγήσις.

18

Καὶ τοίνυν καὶ γὰρ τῆτον ὄνειρον
 ὑμῖν διηγησάμενην ἐπέειπε ἕνεκα, ὅ-
 πως οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω τρέ-
 πωνται, καὶ παιδείας ἔχωνται.
 καὶ μάλιθα, εἴ τις αὐτῶν ὑπὸ
 πείνας ἐθελονακεῖ, (***) καὶ
 πρὸς τὰ ἥττω (***) ἀποκλίνει,
 Φύσιν ἐν ἀγεννῇ διαφθείρων. ἐ-
 πιρρώσθησεται εὖ οἶδ' ὅτι κακεί-
 νος, ἀνίσσας τῷ μύθῳ, ἰκανὸν ἐ-
 αὐτῷ (†) παραδειγμα (*) ἐμὲ
 προ-

ἄλλα (ἴτε γὰρ) ἔχ ὡς ὑπόκρισιν τὴν ὄψιν, εἰδὲ ὡς
 Φλιαρεῖν ἐγνωκῶς αὐτὰ διεξήει. quae sic interpre-
 tor; neque enim Xenophon aliquando
 somnium enarrans, quo videbatur ipsi fa-
 cto tonitru fulmen in paternam cecidisse do-

qua (hostis enim) velut histrionicam, visionem istam, neque nugaturus de industria persequebatur, idque in bello et desperatione rerum, urgente hoste; sed sane et utile quiddam habebat ista narratio.

18

Similiter et ego somnium istud meum enarravi vobis eius rei causa, ut iuvenes ad meliora convertantur: in primis si quis eorum ob paupertatem animo deficiat, seque deterioribus adplicet, indolem haud ignobilem corrumpens: hic, sat scio, confirmabitur, audita somnii nostri fabula, meque sibi idoneum exemplum ob oculos ponet

con-

domum, et caetera, (hostis enim) veluti scenicam hoc visum, aut ipse de industria nugaturus ista referebat et illud *ὡς εἶδεν αὐτῷ* plane videtur postulare partem istam a nobis insertam.

(***) *Ἐθελουκικῶ*] Nonnulli Codices et editio Florentina *Ἐθελουκαγῶ*. Male

(***) *ἤττω*.] Moeris, *ἤττω*, *Ἀττικῶς ἦσσαν*, *κοινόν*.

(†) *Ἐαυτῷ*.] Haec est lectio V. Cl. *Hemsterhuisii*. Prioris editiones *ἑαυτῷ*.

(*) *Παράδειγμα*] *παράδειγμα Ἀττικῶς, ἰπὶ δαγμα κοινόν* Phrynichus. Legitur tamen hoc posterius in Xenophontis *ἰπικῷ*

προσησάμενος, ἐννοῶν οἷος μὲν ὦν
 πρὸς τὰ κἀλλισα ὤρημισα, καὶ
 παιδείας ἐπεθύμησα, μηδὲν ἀπο-
 δειλιάσας πρὸς τὴν πενίαν τὴν τό-
 τε, οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελή-
 λυθα, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο,
 ἐδενὸς γῆν τῶν λιθογλύφων
 ἀδοξότερας.

considerando, ex quali conditione ad
pulcherrima me contuli, eruditionem-
que concupivi, nequaquam ignave ce-
dens rei familiaris, quae tum preme-
bant, angustiis; itemque qualis ad vos
me recepi, si nihil aliud, at saltem
nemine sculptorum
obscurior.

INDEX

I N D E X
DICTIONVM ET LOQVVTIONVM
FERE OMNIVM IN HOC LIBELLO
LVCIANEO OCCVRRENTIVM.
NUMERVS SECTIONES LIBELLI
I N D I C A T

A.

Ἄγαλματίων τὸ, signum, simula-
crum 3.

Ἄγανακτέω et in media voce ἀγανακτέο-
μαι, indignor, aegre fero 3 et 4.

Ἄγενής, sordidus, illiberalis, mediocris:
de mercede. 9.

Ἄγνοέω, ignoro 15.

Ἄγνως ὤτος ὁ ignotus. Synon. ἀφανής 11.

Ἄδοξος, ον, obscurus, ignobilis 18.

Ἄδω celeberrime. 12.

Ἀκήρατος, purus, solidus 10. *Timaeus*.
Gloss. Plat. Ἀκήρατοι καθαροί. ubi
vid. Ruhnkenius.

Ἄλλοδαπὸς ὁ, qui est ex solo peregrino
ἄλλοδαπῇ peregrina regio. 11.

Ἀλλότριος φθόνος, extra invidiam 7.

Ἀμβροσίος, divinus, immortalis, ἀμβρο-
σίη ἢ ἄλμα nox 5. *Ἀμεί-*

I N D E X

- Ἀμείβομαι σε τῆς σῆς δικαιοσύνης, repen-
 do, refero gratiam pro aequitate
 tua, iusto tuo iudicio 15.
- Ἀμορφος, informis, deformis 14.
- Ἀμπέχομαι induor. II.
- Ἀναβολή ἢ vestitus. Γυνή κόσμιος τὴν ἀνα-
 βολὴν, mulier eleganti vestitu 6.
- Ἀνακύπτω, resupino, intorqueo corpus:
 emergo et recto capite me erigo:
 quod animi generosioris est indignam
 se conditionem aspernantis 13.
- Ἀνολολύζω, singultus duco, ejulo, συνε-
 χές ἀνολολύζειν crebros singultus du-
 cere 4. Apud veteres ἀλολύζειν nisi
 in rebus laetis, de fauffis acclamatio-
 nibus et ululatus, vix reperias usur-
 patum: attamen ad fletus et lamen-
 tationes tractum a posterioribus.
- Ἀναπλάσσω et attice ἀναπλάττω, effin-
 go 2.
- Ἀνάπλευς Ἀττικῶς, ἀνάπλευς Ἑλληνικῶς 6.
- Ἀντίπαις, dos, vix pueritiam egressus 16.
- Ἀντιποιέομαι, pugnaciter mihi vindico 6.
- Ἀπείδω, unde aor. 2 ἀπείδον respexi et
 part. ἀπιδὼν 15.
- Ἀπειμι abeo 7.
- Ἀπειρία ἢ, imperitia 3.
- Ἀπιστεῖν, non credere, fidem non ha-
 bere 14.
- Ἀποβλέπεσθαι, in existimatione esse 10.
- Ἀπογινώσκω de me desperatur. Hinc
 ἀπογνώσει πραγμάτων, desperatis re-
 bus. 17.

INDEX

- ² Ἀποδεικνύω, reddo, efficio, praesto.
 Ζηλωτὸν τὸν πατέρα ἀποδείξεις, reddes
 patrem tuum beatum 8.
- ² Ἀποδειλιάω per ignaviam desperare, a-
 nimum despondere, πρὸς τὴν πενίαν
 ob egestatem 18.
- ² Ἀποδημέω peregre proficiscor 11.
- ² Ἀποδιδράσκω, aufugio 4.
- ² Ἀποκλίνω πρὸς τὰ ἥττω, adplicor me de-
 terioribus 18.
- Ἀπολείπω. Μηδὲν ἀπολείπεται τῆς ἀληθεί-
 ας, a viva et vera repraesentatione
 nihil abest 5. ἀπολειφθεῖσα deserta 14.
- ² Ἀποξέω, derado 2
- ² Ἀποφαινῶ, ostendo, exhibeo, efficio,
 Synon. ἀποδεικνύω. Πάντων ἔμπειρον ἀ-
 ποφανῶ, omnium te peritum reddam 8
- ² Ἀποφαίνεσθαι, sententiam ferre: de ju-
 dice. 14
- ² Ἀποχειροβίωτος, qui manibus vitam quae-
 rit 9
- ² Ἀρθεῖς εἰς ὕψος, in altum evehctus ab αἰρῷ 15.
- ² Ἀρκέω. Τὰ ἀρκέοντα, quae ad vitam to-
 lerandam sufficiunt 1.
- ² Ἄρτι, modo, nuper, nunc. I. *Moeris*;
 ἄρτι· οἱ μὲν Ἀττικοὶ τὸ πρὸ ὀλίγου, οἱ δὲ
 Ἕλληνας καὶ περὶ τῆ νῦν λέγουσιν. *vict.*
Rubakenius ad Timaei Lex. Plat. p. 37.
- ² Ἄστεπτος injucundus. 3
- ² Ἄτιμος vilis 13.
- ² Ἄυθις rursus 6
- ² Ἄυτομολέω, ut transfuga me aliorum
 me incipio. 12.

Au-

I N D E X

- Ἄυχμηρός, squalidus, γυνή ἀυχμηρά τῆς
 κόμην, mulier squalida coma 6.
 Ἀφανής, obscurus, nulla claritate 9.
 Ἀφικνέομαι pervenio 4.
 Ἀφίπταμαι, avolo 16.
 Ἀφοραῖω, intueor 15.
 Ἀχθομαι, moleste fero. ἀχθομαι εἰ
πραγματι, hoc ego moleste fero, 3.
 Ἄχει usque ἄχει πρὸς ἑσπεραν ad
 occidentem usque 15. Moeris: ἄ-
 χει, ἀνευ τῆς Ἰ, Ἀττικῶς. ἄχεις, Ἐλ-
 ληνικῶς. vid. Phrynichus p. 6, ubi in
 notis hunc locum Moeridis laudat
 Pauw.

B.

- Βάναυσος ὁ artifex mechanicus, praeci-
 pue de iis dicitur, qui igne opus fa-
 ciunt. τέχνη τῶν βαναύσων, ars mecha-
 nica 1.
 Βαρβαρίζω, barbaros imitor, barbare lo-
 quor, 8.
 Βιαίως violenter 6.
 Βοαῖω, vociferor 6.
 Βραχεῖ (Ἐν) brevi. addi non solet χρόνος 2.

Γ.

- Γελάσιμος, ridiculus 5.
 Γεννικῶς τρέφεισθαι, ali firmo cibo, 7.
 Γηθεῖω. part. pf. γεγηθῶς, libens, laetus 14.
 Γηγομαι. Τὸ γηγομένον, quicquid ex ar-
 te aut opera locata redit commodi:
 iusta merces. §. 1 conf. *Vigerius* c. 6,
 Sect. 3, reg. 1 Γλυ-

I N D E X

- Γλυφεῖον τὸ coelum 13
 Γλύφω, scalpō, sculpo 3.
 Γνώμη ταπεινὸς τὴν γνώμην, abiecta, hu-
 mili mente. 9 ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπει-
 ρίας εἶχε, pro suo quisque animi sen-
 su et experientia 2.
 Γνώριμος, notus 9.
Γνώρισμα, insigne, ornamentum, argu-
 mentum characteristicum, II.

Δ.

- Δάκρυα lacrymae 3, Moeris: δακρυόεις,
 Ἀττικῶς. δάκρυσιν, ἑλληνικῶς. vid. viri
 docti ad Tho. Mag. h. v.
 Δαπάνη ἢ sumtus I.
Δεικνύω, pictorum est fictorumque, qui
 expressissima similitudine imagines a-
 nimant. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία, Phidi-
 as Iovem (Olympium) exhibuit ve-
 lut praesentem arte sua 8.
 Δῆνα, ὁ τῷ δῆνος, filius hominis ignoti, nul-
 laque re praeclara commendabilis II.
Δέομαι. Δεῖσθαι πόνον πολλῶν, postulare
 assiduum laborem I. δεῖσθαι τύχης λαμ-
 προῦς fortuna indigere splendida I.
 πάνυ φιληκόων ἀκρατῶν δεόμενα, quae
 attentos et studiosos auditores postu-
 lant. 5.
Δέον. τὸ νῦν γενέσθαι δέον, quod nunc fie-
 ri expedit. IO. τὰ δέοντα προσέφει (attri-
 ce) quae futura sunt, prospicies IO. τὰ
 δέοντα h. I. idem quod τὰ μέλλοντα.

Δῆ-

I N D E X

Δῆμος ὁ populus, plebs, ἐκ τῆ πολλῆ
δήμῳ εἷς, vnus e plebe. 9.

Διά. Ἀυτὸν δι' ἐμε Φιλίππος ἐθεράπευσεν,
eum propter me Philippus colebat 12.

Διαζώννυμι, succingo 6.

Διαπτάω, titubante lingua effutio 8.

Διαρκής sufficiens. τέχνη διαρκής τὸν πόρον
ars suppeditans quaestum 2.

Διασπάω, discerpo 6.

Διαφεύγω, effugio 2.

Διδάσκω docere et in medio διδασκομαί
me docendum praebeo magistro. 1 et
2. vid. *Kusterus* de verbis med. p. 118
edit. Cl. Wollii et *Hemsterbusius* ad
Aristoph. Plut. p. 4.

Διδασκαλεῖον τὸ schola, ludus litterarius, 1.
Διέξειμι idem quod διέρχομαι, comme-
morando persequor. 17.

Διηγέομαι, commemoro, narro, 4.

Διήγησις ἢ narratio 17.

Δικάζω, ius dico, sententiam fero 6. δι-
κάζειν τὴν δίκην καλῶς, causam, litem
recte decernere 15.

Δικανικὸν εὐπίπνον, somnium absurdum et
auribus grave 17. Dictum q. forense,
quod in eo duae feminae litem disce-
ptent. Indicat autem prolixam et in-
eptam orationem, atque pungit caus-
dificos.

Δελοπρεπής. σχῆμα δελοπρεπές habitus
fervilis 13.

Δραπετεύω, fugio, aufugio. 12.

Δράω, facio.

Δύ-

I N D E X

Δύναμις. ὁ λέγειν δυνάμενος, qui dicendo valet 9.

E.

Ἐγκοπεύς ὁ, scalpellum, coelum 3.

Ἐγνωκώς, de industria, sciens, prudens 17.

Ἐθελοκακίω, animo deficio, sponte me ignaviae dedo 18.

Ἐκάτερος, alteruter, alter ex duobus 6.

Ἐκότως probabiliter, ad vivum 2.

Ἐκμανθάνω, edisco 1.

Ἐκταράσσω perturbo.

Ἐλαύνω, agito sc. ἵππας, ὄχημα 15.

Ἐλπὶς χριστὸς ἔχειν ἐπὶ τῷ ἐλπίδας, bene sperare de aliquo. 2.

Ἐμπεῖρος. πάντων ἐμπεῖρον ἀποφανῶ, omnium te peritum reddam. 10.

Ἐμπρία, ferra feco. ἐμπρίειν τὰς ὀδοντας, infrendere dentibus 14.

Ἐναργής vividus, clarus. 5.

Ἐνάρχεσθαι τέχνης, artem auspicari. 3.

Ἐναυλος φωνή, vox insonans auribus. 5.

Ἐνδακρυς, qui in lacrymis est. 4.

Ἐννοέω cogito, animadverto, recordor.

Proprie vigilantium est: sed nihil impedit, quo minus de somniantis φαντάσμασι accipiatur: maxime quum ἐννοῖα etiam de obscura futuri praenotione usurpetur. 4.

Ἐντραβείν, εσθαι, τὰς πληγὰς, plagas infligere 14.

Ἐνύπνιον τὸ somnium: accipitur etiam adv. per somnium. Ἐξερ-

I N D E X

- Ἐξεργάζομαι, affabre perficio. De statuario. 9
- Ἐπαινέω laudare. 2. ἐπαινέσθαι, in laude esse 8. ἐπαινέσθαι ἐπὶ λόγοις, laudari ob orationes. ἔδὲ ἐπὶ λόγοις ἐπαινέσονταιί σε πάντες, (subintellige ἀλλ' ἐπ' ἔργοις) h. e. opera tibi laudem conciliabunt. 7.
- Ἐπανάγω, reduco 16.
- Ἐπανέρχεσθαι redire, 18.
- Ἐπανηκω, redeo. 16.
- Ἐπεὶ postquam, quoniam 4.
- Ἐπειπῶν insuper dicens, 3. part. aor. 2.
- Ἐπέρχομαι. τί ἐν ἐπήλθεν αὐτῷ ληρῆσαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς, qui ipsi in mentem venit, ut istis nugis nos morari non dubitaverit. 17.
- Ἐπιβαίνειν τῷ ἐχήματι, currum inscendere 15
- Ἐπίδειξις ἢ ostentatio 3.
- Ἐπιδικάσιμος, qui adest alicui in foro, eiusque causam tuerur. 9.
- Ἐπιθυμῆν cupidum esse. Constr. cum gen. παιδείας ἐπεθύμησα, eruditionem concupivi 18.
- Ἐπικρατέω, praevaleo, primas teneo. Constr. cum acc. 2 et 6.
- Ἐπικρῆτα ταχέια, praesentissimum subsidium. 1
- Ἐπινοεῖν εἰλενθέριον εἶδεν, nihil liberale cogitare 13.
- Ἐπιρρώθυμι, corroboro. 18.

E

Επι-

- Ἐπισκοπεῖν contemplari 15.
- Ἐπιτύχειος ἡμέραι, dies apta, quae opponitur diei parum auspiciatae, ἀποφράδι. 3.
- Ἐπίφθονος, invidendus aliis. Synon. Ζηλωτός II.
- Ἐπω ὡς εἰπῶν, ut plane, ut summam dicam. 10.
- Ἐρμῆιον. 9. Suidas et Erymol. τὸ ἀπροσδοκῆτον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατασθίσσι. ἢ ἀπὸ τῶ ἐν ἔδει λεγομένων, κοινὸς Ἐρμῆς ἐπὶ τῶν εὐρισκόντων τί. ὄιον, κοινὸν τὸ εὐρημα. Hor. Satyr. II, 3, v. 25.
- Ἐρμογλύφος, proprie qui statuas mercuriales sculpsit, cujusmodi radiore opificio confectae ab Atheniensibus ad fores adponi solebant. Deinde vero ad universam statuariam artem translatus. 2 et 10.
- Ἐρως τῶν καλῶν, amor honesti 10.
- Ἐυδαιμονίζομαι. τὸ ἐπὶ συνέσει εὐδαιμονίζεσθαι, publica prudentiae gratulatio. 13.
- Ἐυδαιμονίζω, beatum iudico. 12.
- Ἐυδοκίμῶ, in celebritate sum, magnam laudem sum consecutus, gratia floreo, magnam bonae existimationis fructum percipio 7. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμῶν, optimis quibusque probatus, ob rerum optimarum cultum insignis. II. τὸ ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμεῖν, ob eloquentiae famam insignem esse. 13.

I N D E X

- Ευδόκιμος, laudatus. λιθοξόος ἐν τοῖς μα-
 λιστα ευδόκιμος, poliendis lapidibus in
 primis laudatissimus. 2.
Ευκαταφρόνητος, qui talis est, ut facile
 in contemptum veniat, seu venire pos-
 sit. 5.
Ευπαίρφος, ὁ, ἡ, cuius vestis insignem
 limbum praetextum habet 16.
Ευποτυχία, felicitas, prosperitas. 12
Ευπρεπής decorus. 6.
Ευπρόσωπος ὁ, pulcher ad speciem. γυνή
μάλα ευπρόσωπος, mulier facie valde
 formosa. 6.
Ευρυθμος, concinnus, congruus 13.
Ευσχήμων, eleganter compositus 13.
Ευτελής. τῶ σχήματος τὸ ευτελής, vilis
 habitus, species, forma 8.
Ευφημία. μετ' ευφημίας, faustis acclama-
 tionibus 15.
Ευφραίνω. exhilaro 1.
Ευφύια, ingenii felicitas 2.
Ευχομαι, opto 9.
Εφίημι permitto 6.
Εφ' οἷς ob quae. 2.
Ἐχεσθαι cum Genit. significat animum
 adplicare alicui rei, v. c. παιδείας ἔχε-
 σθαι, Doctrinae studiis adplicare ani-
 mum 18. vid. *Hemsterbuisius* ad Ari-
 stoph. Plut. p. 472.
Ἐωλος, ὁ, ἡ, hesternus, pridianus, ran-
 cidus 17.
Ἐως, ἔω pro Ἠώς, aurora, oriens. ἄ-

I N D E X

πὸ τῆς ἑω ἄχρι πρὸς ἑσπέραν, ab oriente ad occidentem usque. 15.

Z.

Ζηλωτός, aemulandus, optandus, beatus. 8.

H.

Ἥκιστα. 13. Moeris: ἡκιστα ἔδαμῶς, ἔχ ἤττον, ἔχ ἑλαττον. ἔχ ἡκιστα, πάνυ μάλιστα, ἀλλάγε. ἄλλα. Hefychius ἡκιστα ἔδαμῶς.

Ἡλικία. a Graecis κατ' ἐξοχὴν dicitur aetas iuvenilis, flos et vigor aetatis, vti a latinis vocabulum aetas nonnunquam usurpatur. 1.

Ἡλικός quantus. 9.

Ἡλικώτης ὁ, coaeraneus, aequalis. 3.

Ἡμέρα ἐπιτήδειος, opponitur ἀποφραδι. 3.

Ἡμέτερα τὰ sc. χεήματα, facultates nostrae. 1.

Ἡμισυς, σεια, συ, dimidius. 3.

Ἡρα ἡ. Juno. 8.

Ἡρακλῆς Hercules voc. Ἡρακλεις. 17.

Ἡρέμα, tacite, quiete, paulatim, fensim. 3. Hefychius: ἡρέμα. ἡσύχως.

Θ.

Θαυμάζεσθαι, in admiratione esse. 8.

Θαυματοποιοὶ ὄνειροι, somnia, quae miras praestigias nobis repraesentant. 14.

Θείος ὁ, avunculus. ὁ πρὸς μητρὸς Θεῖος *maternus*. 2.

Θεραπέω, colo. 9.

Κα-

I N D E X

K.

Καθιέομαι, perfringere, attingere;
constr. cum Genit. 3.

Καρτερία ἡ, constantia, patientia, 10.

Καρτερώς valide

Κατά. Per ellipsin frequenter abest: v.

σ. γυνή αυχμηρά τὴν κόμην, mulier com-
ma squalida 6, διεζωσμένη τὴν ἐσθῆτα.
6, τὸ σχῆμα εὐπρεπὴς 6, κόσμιος τὴν ἀ-
ναβολὴν 6: ταπεινὸς τὴν γνώμην 9

Καταγέμω, idem quod γέμω, plenus sum, 6

Κατάγνυμι frango, κατεάγην 3. aor. 2 pass.

Καταδαρθάνω, obdormio 4.

Κατακοσμέω, condecoro, exorno. 10.

Καταλαμβάνειν τινά, offendere, inveni-

re aliquem 16: Hoc verbum in ma-
lam partem usurpant Graeci de peri-
culis et casibus, qui inopinati repen-
tino impetu superveniunt. "Ἄν δέ τι
σπευδῆς ἀξιὸν ἦ, καὶ τὰς φίλους, ἢ καὶ τὴν
πόλιν ὄλην καταλάβῃ, si res aliqua
dubia et impedita amicos aut univer-
sam etiam civitatem repente oppri-
mat. 12.

Καταλείπω, relinquo, 7.

Κατάερχομαι, initio, 3. Proprie usur-
patur de ritibus, qui victimae macta-
tionem antecedunt.

Κατασκευάζω, concinno. 3.

Καταφέρω, impingo, allido, incutio, 3.

Κατηγρέω, incuso 4.

Κάτωθεν, ex interiori loco, ab imo, 15.

Κηρός δ, cera, 2.

Κινέω, impello, 11.

Κλεινός celebris 8.

Κοινόν (τό) quod vulgo dici solet, 3.

Κολαπτήρ ἤρος, scalprum. 13.

Κοπεύς δ, genus coeli, malleolus. 13.

Κόσμημα τό ornamentum. 10.

Κόσμιος, honestis, probis moribus, 13.

Κτάσμαι, possideo, 6.

Κυριότατον ἡ ψυχὴ ἀνθρώποις κυριότατόν ἐστι, anima hominum est primaria pars, 10.

Λ.

Λαγῶς Attrice λαγῶς, γῶ. λαγῶ βίον ζῆν, leporis vitam agere 9. Demosthenes περὶ σεφάνου p. 152. ex edit. Petr. Foulkes et Io. Freind. λαγῶ βίον ἔζης, δειδώς καὶ τρέμων καὶ αἰεὶ πληγῆσεσθαι προσδοκῶν, ἐφ' οὗ στυγερὰ σονήσεις ἀδικεῖντι.

Λαγῶν λαρο fut. λήσω, 10.

Ληθεῖν τι πρὸς τινα, nugis enarrandis aliquid ducere 17.

Λῆρος δ, nugae 7.

Λιθογλύφος δ, qui lapides sculpsit, statuarius 18.

Λιθοξόος δ, qui lapides ac marmora radendo polit, ut apte coagmentari possint 2. Λιθοξόος γενόμενος, Nominativus Consequentiae 9.

Λοι-

Λοιδορεῖσθαι τινί πολλά, multa convicia
jacere in aliquem, 4.

M.

Μακράν. Οὐκ εἰς μακράν, brevi tempore
futuram, non diu fore. 1

Μάλα, μάλισα. λιθοξόος ἐν τοῖς μάλισα
εὐδοκίμος (non εὐδοκίμοις) statuarius in
primis nobilis. Plene ἐν τοῖς μάλισα
εὐδοκίμοις ἔστιν εὐδακίμος. 2. Atque ita
etiam legendum est apud Suidam in
Μεσομῆδης, κρης, λυσιμὸς, γεγονώς ἐπὶ
τῶν Ἀδριανῶν χρόνων, ἀπελευθέρως αὐτῆ,
ἢ ἐν τοῖς μάλισα φίλος pro φίλοις.

Μειρακιώδης, puerilis 5.

Μετὰ. Μετ' ὀλίγον, brevi, mox, paulo
post. 11.

Μεταβάλλεσθαι εἰς λίθον, in lapidem
converti, 14.

Μεταξὺ, cum Genit. Μεταξὺ δὲ λέγοντος,
interea autem, dum haec narrando
persequor. 17

Μέχρι τῶτων haecenus. 3. Phrynichus
Μέχρις καὶ ἄχρις σὺν τῶν εὐδοκίμοις, μέ-
χει δὲ καὶ ἄχει λέγε.

Μηκέτι, non amplius, 1.

Μήκιστος, longissimus. 17.

Μητροπάτωρ ὁ, matris pater. 7^{II}.

Μικρὸν δέν, prope, parum absuit. 16.

Μικρὸν γὰρ με διασπείσταιτο, parum ab-
suit, quin me medium discerperent,
6. conf. Lamb. Bōs de Ellipt. p. m.

I N D E X

Μνάομα, recorder, 8.

Μνήμη. τὰ πλείιστα ἤδη τὴν μνήμην διέφυγεν,
pleraque iam e memoria exciderunt. 8.

Μοχλίον τό, vestis, 13.

Μυσάττεμαι, fastidio, aspernor, 8.

Μώλωψ, ωπος, ὄ, vibex plagarum, 4.

N.

Νεύω. κάτω νενευκώς, corpore propen-
dens, prono, 13.

Νομίζω, existimo, 9.

Νῆς, νοός. Μοι εἰς νῆν ἦλθεν, in mentem
mihi venit, 14. Ἐι νῆν ἴχοι, si cor
habet, si sapit, 9.

Ξ.

Ξέω τὰς λίθους, lapides scalpo, po-
lio, 6.

O.

Ὀικεῖος, εἶα, εἶον, domesticus. οἰκεῖοι οἱ
familiares. 7.

Ὀκόσιτος, qui suo cibo alitur, paterna
mensa alendus, paternae mensae gra-
vis. 1.

Ὀῖος. ὀῖος γὰρ ἂν ἦς, quantus enim cun-
que in arte fueris. 9.

Ὀλίγων (μετ') paulo post, 11.

Ὀλως, universum, summam, 10.

Ὀνειρος somnium, ὄνειροι παλαιοὶ καὶ ἤδη
γεγενηκότες, somnia vetera iamque
obsoleta. Eustathius derivat παρὰ τὸ
ὄν εἶρεν, vel ab ὄνειν i. e. ὠφελεῖν.

Ὀπό.

I N D E X

- Ὅποτε, quando quum. 2. et 6.
 Ὅποτερος, uter, 6.
 Ὅπως, quantus, 6.
 Ὀρμῶν πρὸς τὰ κάλλιστα, ad optima studia imperu quodam ferri 18. Ὀρμώμενος ἀπὸ τοιούτων, ab his studiis incitate profectus, 8.
 Ὀρμη. ἢ πρὸς τὰ σεμνότατα ὀρμη, acre praestantissimarum rerum studium, 10.
 Ὄχημα τὸ, currus, ἐπιβαίνειν τῷ ὀχήματος, incendere currum 15.

Π.

- Παιδεύω. ὁ πεπαιδευμένοι, docti homines 12.
 Παιδεία eruditio. ἢ παιδείας ἔχομαι, doctrinae studiis adplico animum 18, ἐπιθυμῶν παιδείας, concupiscere eruditionem, 18.
 Παιδιὰ ἢ ludus, opera ludicra, puerilia 2.
 Πάνυ, admodum, valde, 5.
 Πάππας, ὁ, avus. 7.
 Πάντοθεν, usquequaque, 8.
 Παρά, eum Genit. ab: παρὰ τῆς τέχνης, 1: cum Accus. praeter, contra: παρὰ μικρόν, mox rursus: subiungitur τῷ ἄρτι, 6.
 Παράδειγμα, exemplum 18. Phrynichus: παράδειγμα λέγε, ὑπόδειγμα ἐκ ὀρθῶς λέγεται.
 Παράδοξα πάσχειν, mira et incredibilia pati: de μεταμορφώσει. 14.
 Παραμένω, permaneo, inhaereō. 5.
 Παραπέμπω prosequor 15.

- Πατρῶος. πατρῶα οἰκία, paterna domus, 17.
 Παύομαι. Opp. ἀεχόμεαι, 1 et 8. ἔπιτο
 πάντῃ συνῶν τοῖς πεπαιδευμένοις, nun-
 quam desines versari cum doctis, 12.
 Πείθομαι, morem gero, obedio, 10.
 Πειράω, conor, tento. πειρωμένη πείθει με,
 quae conatur mihi persuadere 8. μηδέ-
 πω εἰς τέλος τῆς παιδείας πεπείρασται, non-
 dum penitus (omnem) eruditionem
 experiundo cognitam habes, 9. πεπεί-
 ρασται Dor. pro πεπείρασται 2 perf. pass.
 Πένις, ἦτος ὁ, qui labore victum quaerit. II.
 Πενία, ἦ, paupertas, 18.
 Περιθλαπτος, illustris, spectatissimus, 8.
 Περιήρημι, circumfisto 17.
 Περιμένω. ἂ περιμένειν ἐγὼ τὸ τέλος λόγων,
 non expectavi ego, dum finem di-
 cendi faceret. 14.
 Περιποιῶ, concilio. τὰτὸ σοι περιποιήσω,
 hoc in te conferam, 12.
 Πηγνύω, ὑμι, concrefcere facio, conge-
 lo. Pf. m. πέπηγει passivè usurpatur et
 plusquamperf. ἐπεπήγει, dirigit. 14.
 Πινυρός. τῆς ἐσθῆτος τὸ πινυρόν, fordi-
 dae vestes. 8.
 Πλαξ ἦ, tabula 3.
 Πλαστική sc. τέχνη, fingendi ars 2.
 Πλείους plerique 1.
 Πληγὴ ἦ, plaga, ictus, 2.
 Πλησίον ὁ qui in propinquo est, proxi-
 mus. 3.
 Πράττω, fut. I, ἴσω. attice ἴω, praeebeo,
 supposito 9. Πέ-

I N D E X

Πόρος, quaestus: τέχνη διαρκής τὸν πόρον,
ars ad quaestum faciendum satis com-
moda. 2.

Πεῖσος, placide, leniter. 3.

Προσέμεμα propositum mihi est, 3.

Προεδείξις, primae sedis honor II.

Προέστημι, q. d. stano ante, seu collo-
co propono: item praepono & in
quibus significationibus usurpatur po-
tius vox pass. vel aor. I. med. 18.

Προνοέω, curo, provideo, 13.

Πρόοδος, ἡ, progressus, quum in pu-
blicum prodeas. Ευτελής τὴν πρόοδον,
vilis, abiectus in conspectu homi-
nium. 9.

Προοίμιον τό, exordium 3.

Πρὸς, cum Genit. *ab. ὁ πρὸς μητρός θείος*,
avunculus maternus. 2 cum acc. *πρὸς*
v. c. *πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον*, praec-
verberum metu. 16.

Πρόσηβος, adolescens puber, qui pu-
bertatem iam attingit,

Πρόσηβος τὴν ἡλικίαν, pubertati proxi-
mus I. Sic. *Aelian V. H. Lib. III. c. 32*
παῖς ὡν ἔγω πρόσηβος, puer necdum
pubertatem attingens.

Προσομιλεῖν τι, consuetudinem habere
cum aliquo. 12.

Προτίθημι, propono. 2.

Προτρεπτικῶς, adhortatorie, adhortan-
tis more 3.

Πρᾶχω attice pro πρόεχω, emineo, 9.

Πρᾶ-

I N D E X

Πρόχειρος ὁ, ἢ qui est in promptu, qui est ad manum, adventu facilis, 2.
Πτήσις ἢ ab ἵπταμαι, volarus, 15.

Σ.

Σαφής ὁ, ἢ, manifestus, 5.
Σκέψις, ἢ, deliberatio 2.
Σκοπέομαι, delibero. 1.
Σκληρὸς, durus, incultus, 6. Comp.
σκληρότερον, durius, 3.
Σκυτάλη, ἢ scutica. 3.
Σμικρὸς, ἂ, ὄν parvus 1. *Moeris σμικρὸν*
Ἄττιῶς, μικρὸν κοινόν.
Σπυδῆ. Ἄν τι σπυδῆς ἄξιον ἦ, si res aliqua seria, gravioris momenti incidit. 12.
Συμφορῶν, complodo, collido, 14
Συναρμοσῆς ὁ, coagmentator, concinnator, 2.
Σύνειμι adsum, sum cum aliquo. 6.
Συνείρω, connecto, compono. 8.
Συνεχῆς continenter, 4.
Συνήθως, es, familiaris. 9.
Συνίημι, intelligo, percipio. 12.
Συνοικεῖν τι, cum aliquo degere, 7.

Τ.

Τάχα, forte, forsan. Hesychius *τάχα*.
ἴσως. conf. Tho. Mag. in h. v. Inter-
dum addi solet partic. ἄν et πᾶ, 17.
Ταπεινὸς τὴν γνώμην, humilis animo. 9.
Τεκμαίρομαι, coniecturam facio, argumentum facio, 2. Τέ-

INDEX

Τέλος adv. Tandem: q. d. κατὰ τὸ τέλος 6 et 14. εἰς τέλος penitus, ad plenum, 9.

Τηλικῶτος αὐτή, ἄτο, tantus, 1.

Τίτανος ἡ, calx 6. Masculino genere fed raro usurpari, tradit *Suidas*.

Τίθημι. Ἐν τέτῳ τὴν ἀπασαν ἐλπίδα τῷ βίᾳ τεθεμένος, omnem spem vitae in eo repositam habens. 9.

Τρέπομαι πρὸς τὰ βελτίω, ad optima convertor, ad optima studia adplico animum. 18.

Τρέφω, nutrio, τραφεῖς nutritus, 12. part. aor. 2. pass.

Τρῆσπερος dictus Ἡρακλῆς, a trinoctio, quod traditur in eo concipiendo infantum 17. Nota est fabula trinoctii concubitus Jovis et Alcmenae, vel ex *Plauto*, vel ex ipso *Luciano* in dialogo Mercurii et Solis

Τριπτόλεμος. Sationis auctor fuisse dicitur. 5. Cum eo, quicumque novareperta vitaeque humanae utilissima disseminant, comparari solent.

Τυγχάνω. κὰν περ τι λέγων τύχης, si quando forte, oblata occasione, publice dixeris. 12.

Τύλος ὁ, callus, 6.

Τυμπανίσια ἡ, quae tympanum pulsar. 12. Tympanum intelligendum, quod Galli nunc vocant, un tambour de Basque, h. e. exiguum et quod faltan-

tantes manibus pulsabant. Figuram eius cernere licet in elegantissima gemma, quae exprimitur in opusculis Iosephi Iusti *Staligeri* p. 575. et quam *Isaicus Casaubonus* de Satyrica Graec. et Rom. Poesi 1, p. 67 repraesentavit. Eiusmodi autem mulieres, ut et ribicinae ac fidicinae servae erant aut libertae, ac pleraeque omnes meretrices. Quae optime omnium tympanum pulsabant, Syrae erant: tympanum enim orientalium fuit inventum. Vid. Clericus in Comment. in Pentateuchum et quidem ad Gen. XXXI, 27.

Τύχη, fortuna. *τύχη λαμπρά*, opes laetae, splendidae, 1.

Υ.

Υπερβάλλειν τινά κατὰ τὴν τέχνην, arte superare aliquem 4.

Υπό cum Genit. *πρᾶς*, ob, v. c. *ὑπὸ πενίας* ob paupertatem 18. *Υπὸ ἀπειρίας*, prae imperitia 4. *ὑπὸ φθόνου* prae invidia. 4.

Υπόκρισις, scenica actio, 17.

Υποκρέω, obstrepo, interpellor, 17. *Hezychius ὑποκρέει ἀντιλέγει.*

Υποκρίτης ὀνειρώων, coniector, interpres somniorum. 17.

Υπολαμβάνω, duco, puto, censeo. *Υπολαμβάνειν τινά ὑποκμητὴν ὀνειρώων*, suspicari,

I N D E X

- cari, esse aliquem somniorum coniectorem. 17.
- ὑπομνήσκειν τι, aliquid submonere. 16.
- ὑπόπτερος, alatus, alis instructus. 16.
- ὑπέπλεως attice pro ὑπόπλεως, plenus, refertus; 4.
- ὑποπτήσσειν τὸν πρέχοντα, praestantiorrem vereri. 9.
- ὑφηνισχέω, aurigor, equos, currum moderor, rego. 15.

Φ

- φθόνος ὁ, invidia ὑπὸ φθόνος, ex invidia, 4.
- φιλήκος ἀκροατῆς, auditor diligens, literatus, qui libenter eruditis sermonibus aurem praebet, 5.
- φιλοτιμέομαι, ambio honorem. φιλοτιμείσθαι πρὸς ἀλλήλους, certatim inter se de victoria contendere 6.
- φλίναφος, ὁ, ἡ nugae, quisquiliae. 7.
- φλυαρεῖν, nugari, inepte garrere 17.
- φλύαρος, nugae, nugator, homo ineptus et stultus. Hesychius φλύαρος.
- φᾶνλος, εὐήθης.
- φοιτέω, ventito. 1.
- φροντίζω, cur'o, 13.

Χ.

- χαίνω, hisco, dehisco. κεχηγότες ἀκῆσονται, hiante ore auscultabunt 12.
- χαμαίζηλος, terrena confectans, 13.

Χη-

I N D E X

Χαμαιπετής, humi repens. 13.

Χειμερινός, hiemalis, hibernus. 17.

Χειρώναξ, mercenarius, qui manibus vitum quaerit: q. χειρῶν ἀνάξ 9.

Χιτῶν ὁ tunica, χιτώνιον τὸ tunicula 13.

Χρηγία, ἡ suppetiae. τέχνη πρόχειρον ἔχουσα τὴν χρηγίαν, ars, quae largam laborandi materiam sufficit. 2.

Χρήσιμος, utilis, 17.

Ψ.

Ψυχρολογία, ἡ, narratio frigida, 17.

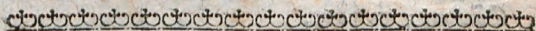
Ω.

ὤμος ὁ, humerus. 7.

Ὠμότης, ἡ, crudelitas. 4.

Ὠς. aliquando idem quod πρὸς, v. c. ὡς ἐμὲ ἤντρομόλησεν, ad me transfugit. 12. vid. Cl. Ernesti ad Xenoph. A-pomn. Libr. II. c. VII, §. 2. p. 90.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ATHENIS AD ELMVM TYPIS

EXSCRIPSIT

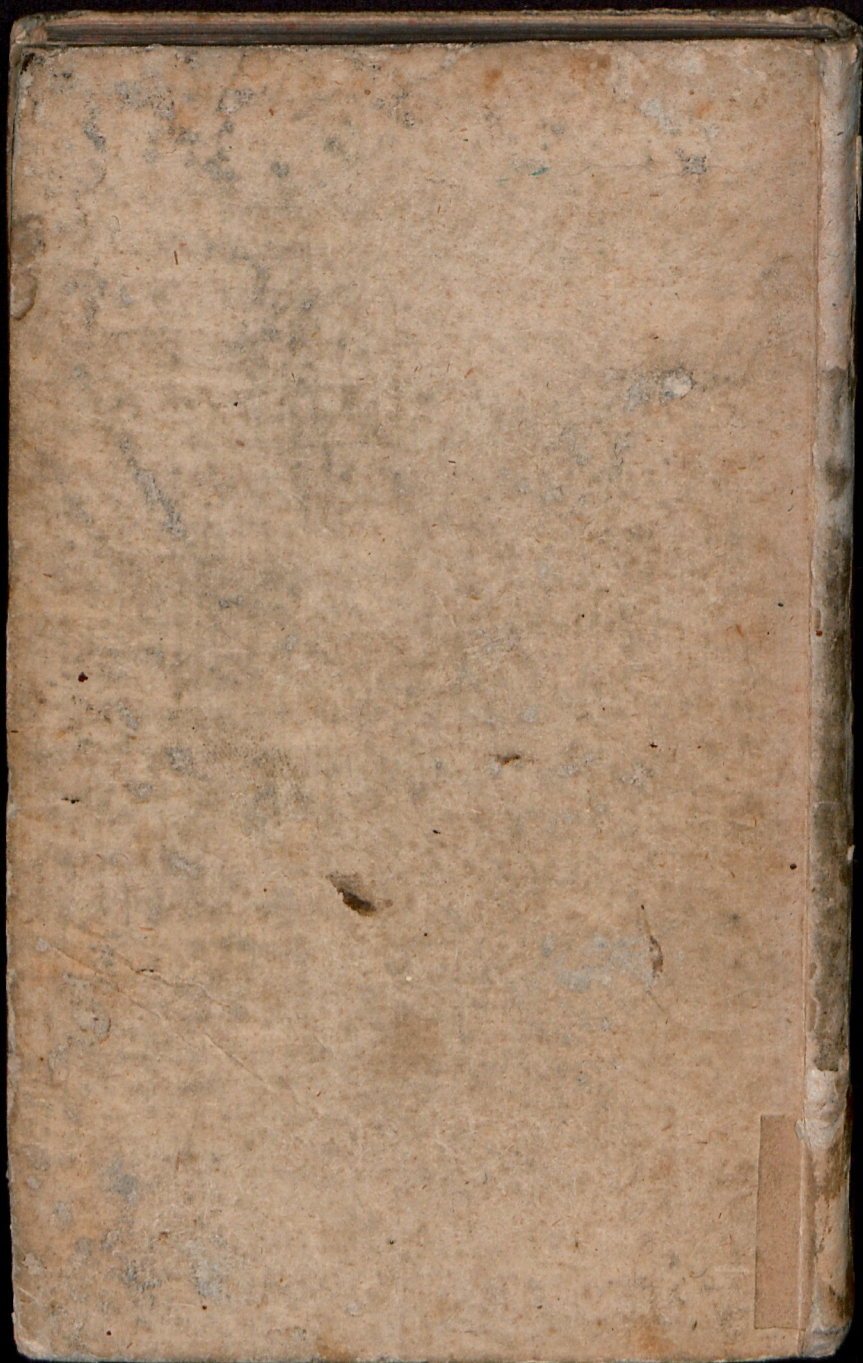
PAVL· DIET· SCHNORR· VID·

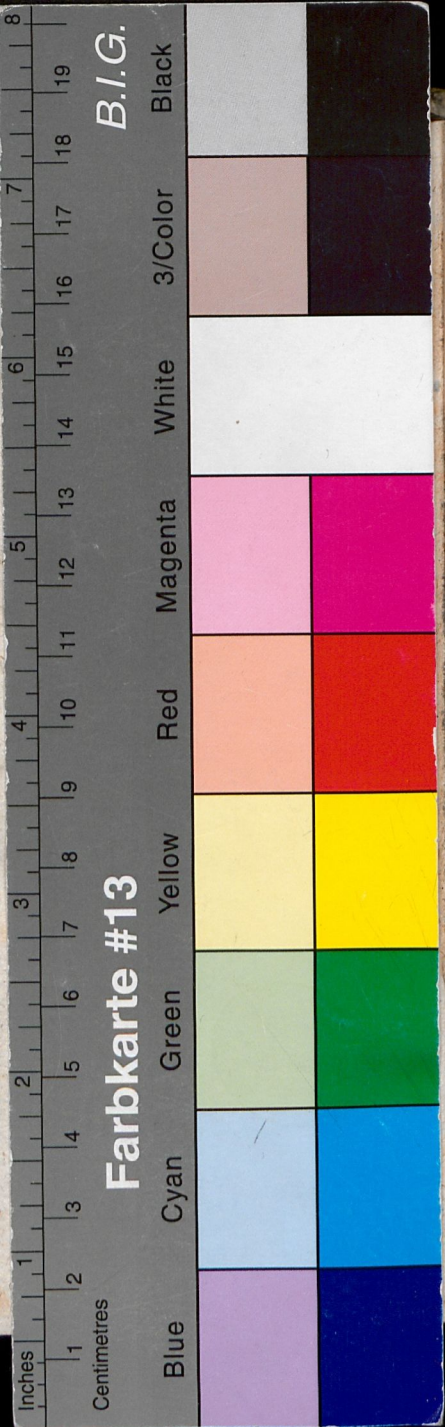
ACADEM· TYPOGR·

Jg 79

X23168847

[Handwritten signature]

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ
ΗΤΟΙ
ΒΙΟΣ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

LVCIANI SAMOSATENSIS
DE
S O M N I O *3505*
SEV
VITA LVCIANI
GRAECE ET LATINE
EX REC.
TIBERII HEMSTERHVSII

IN VSVM SCHOLAE DVICALIS
APVD SCHOENINGENSES
CVRAVIT
IO· ADAMVS SCHIER
QVI VARIANTES LECTIONES,
NOTAS ET INDICEM
ADIECIT.

PROSTAT LIPSIAE ET GVELPHERBYTI
APVD IO· CHRISTOPHORVM MEISNERVM
M D C C L X I I.